

בעזרה ש"ת

ספר

עצתו
אמונה

אדיש

שמות

השע"ט

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41 Street
718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Rd.
347-733-7551

היכל הקודש בלומינגראוו
Heichal Hakodesh Bloominggrove
24 Merriewold Ln S
845-379-1161

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בהתייסדות ע"י כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site:

www.breslevcenter.com

לשמוע השיעורים 1212-444-9191

Find our entire book selection at: amazon.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-248-1651

”ס’איז מיט גרויס חסדים”.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר.

מיטן אייבערשטנס הילף ענדיגן מיר שוין די וואך סדר בראשית און מען גייט
אויסשרייען: "חזק, חזק, ונתחזק"; וואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן
און ער לערנט יעדן טאג אביסל חומש רש"י, אזוי אז ביז סוף וואך ענדיגט ער די גאנצע
פֿרשה.

געב א קוק ווי אזוי די וואכעדיגע סדרה הייבט זיך אן: "ויחי יעקב" - יעקב האט
געלעבט; זאגט מוהרא"ש פֿשט, אז יעקב אבינו האט איז שטענדיגע געווען פֿריש און
לעבעדיג טראץ אלע זיינע צרות - צרת עשו, צרת לבן, צרת רחל, צרת דינה און צרת
יוסף, מיט אלע זיינע מיטמאכענישן איז ער געווען א לעבעדיגער איד און ער איז
שטענדיג געווען לעבעדיג און פֿרייליך.

אז דו ווילסט טאקע ארויס גיין פון אלע דינע ווייטאגן דארפסטו נעמען די עצה
וואס רבי נתן האט געגעבן: "ווען א מענטש רעדט זיך אפ, זאגט דער אייבערשטער:
'קוקט אן דעם מענטש, איך געב אים גוטס און דאך רעדט ער זיך אפ, איך וועל אים
ווייזן וואס מיינט שלעכט', אבער ווען א מענטש דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן,
דעמאלט זאגט דער אייבערשטער: 'קוק אן דעם מענטש, ער האט גארנישט אין לעבן,
און ער איז אזוי פֿרייליך און דאנקבאר, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט גוט', און ער איז
זוכה צו א גוט לעבן”.

דאס זעלבע זאג איך דיר; אמת טאקע דו גייסט יעצט אריבער וכו' און דו שפֿירסט
ווי עס ווערט נאר ערגער און ערגער, אבער עס איז דאך דא זאכן וואס גייט דיר יא גוט,
דער אייבערשטער געבט דיר אזויפיל גוטס און ער ווארט דו זאלסט אים דאנקען און
לויבן פאר דאס גוטס וואס ער גיבט דיר.

דאס מיינט נישט צו זאגן אז דו זאלסט נישט בעטן דעם אייבערשטן אויף זאכן
וואס באדענן דיר; אונדאי זאלסטו אים בעטן, אונדאי זאלסטו שרייען און דאווענען צום
אייבערשטן, אבער פארנוואס זאלסטו נישט קוקן אויף דאס גוטס וואס דו האסט?
פארנוואס זאלסטו זיך נישט איינבייגן דיין קאפ פארן אייבערשטן און גלייבן אז ער
ווייסט וואס איז גוט פאר דיר און טוט דאס בעסטע פאר דיר? דער אייבערשטער איז
דאך (תהלים קמה, ט): "טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו", אז דו וועסט וועלן ווי אזוי דער
אייבערשטער פירט זיך מיט דיר וועט דער אייבערשטער זיך פירן ווי אזוי דו ווילסט.

מֵאֲרָגָן נֶאֱכָט וְעַט אִם יִרְצֶה ה' פְּאָרְקוּמְעַן דִּי יֵאָרְצִיט סְעוּדָה פֶּאָר אונזער הייליגער רבֵי נְתָן זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה; גַּעֲב אַ קוֹק וְאוֹס פֶּאָר אַ שׁווער לְעֵבֶן רַבֵי נְתָן הָאָט גְּעָהאַט, מְעַן הָאָט אִים גְּעִרֹדְפֹט זײַן גֵּאנְץ לְעֵבֶן – אַפִּילוֹ אִין בְּרִסְלָב הָאָט מְעַן אִים גְּעִרֹדְפֹט! אִין עַר הָאָט גְּעָהאַט צֹרוֹת מִיט אַלְע זײַנע קִינְדער, מִיט דַעם אַלְעם פֿלֶעגט עַר אַלץ זָאגן: “עס איז מִיט גְּרוֹיס חֲסָדִים”, עַר הָאָט נֶאָר גְּעִדְאַנְקט אִין גְּעִלויבֶט דַעם אַיִבֶערֶשְׁטן; נֶאָר גְּעִזוּכֶט צו מַחֲזֵק זײַן נֶאָף אַ אִיד.

אַשְׁרֵינוּ אַז מִיר ווִיִּסֶן פֿון אַזאַ רַבֵי מִיט אַזְעֶלְכֶע תְּלַמִּידִים.

אַ גוֹטן טָאָג.

...

נִישְׁט אַרײַן גײַן אִין אַ לַחֲץ.

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ – יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיְחִי, ח' טַבַּת, שְׁנַת תשע"ט לְפֶרֶט קָטָן

... תַּחֲנִי, תְּלַמִּידָה בֵּית פִּיגָא בְּרִסְלָב.

אִיף הָאָב עֶרְהאַלְטן דײַן בְּרִיוּ.

אִיף הָאָב זײַער הַנָּאָה צו הַעֲרָן אַז דו זאָגסט יַעֲרָן טָאָג תְּהִלִּים אִין יַעֲצֵט הָאָסְטוּ מְסִים גְּעווען דִי עֶרֶשְׁטֶע מָאָל 'סֶפֶר תְּהִלִּים'; דַּער הייליגער צַמַח צְדָק זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ הָאָט גְּעִזאַגט: "ווען מְעַנְטֶשֶׁן וואַלְטן גְּעוויסֶט דָאָס גְּרוִיסקִיט פֿון זאָגן תְּהִלִּים וואַלֶט מְעַן שְׁטַענְדִיג עוֹסֵק גְּעווען אִין תְּהִלִּים".

בְּנוֹגַע אַז יַעֲדַעס מָאָל ווען עס קומט אַן עַת רַצוֹן וואָס מְעַן קען דַעמאַלֶט פּוועלֶין יִשׁוועֹת גִּיסְטוֹ אַרײַן אִין אַ לַחֲץ פֿון וועלן אויסנוצן דִי צִיט וְכוּ'; אויף דַעם אַלִינֶס זאָלֶסטוּ בְּעֵטָן דַעם אַיִבֶערֶשְׁטן, אַז דו זאָלֶסט נִישְׁט הָאָבן קִיין פֿרַעשׁוֹר פֿון גאַרנישט, אִין דו זאָלֶסט קענען דִינען דַעם אַיִבֶערֶשְׁטן בְּשַׁמְחָה וְטוֹב לְכָב.

גְּעִדְעַנְק וואָס דַּער הייליגער רַבֵי זאָגט (שיחות הַר"ן, סימן רסט): "מַה צְרִיכִין לְהַתְּבַלְבֵּל? אִיף שְׁעוֹשִׁין עוֹשִׁין וּבִלְבָד שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת רַע חַס וְשְׁלוֹם", מְעַן דַּאָרף זִיף נִישְׁט מְבַלְבֵּל זײַן פֿון גאַרנישט, "ווי מְעַן טוט, טוט מְעַן, אַבִי מְעַן טוט נִישְׁט קִיין שְׁלֶעכֶץ חַס וְשְׁלוֹם"; אִין וואָס רַבֵי נְתָן הָאָט גְּעִזאַגט: "אִיף וויל דאַווענען וְתִקִּין, אַבְּער נִישְׁט ווי אַ בִּיזְעֶר לְמִדָּן"; דָאָס הייסט אַפִּילוֹ פֿון אִיין זײַט איז דאַווענען וְתִקִּין זײַער אַ גְּרוִיסֶע זאָף אַבְּער אויב דָאָס איז גוֹרֶם לַחֲץ אִין פֿרַעשׁוֹר, מְעַן ווערט גְּעֶרַעגט אויף זִיף וְכוּ' אִין דָאָס נִישְׁט וואָס דַּער אַיִבֶערֶשְׁטֶער וויל.

מען דארף זייער אַכטונג געבן נישט אריין צו גיין אין א לחץ פון עבודת השם, דערפאר זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איה זאל זיין פרייליך און רואיג; איה זאל זיך פרייען מיט וואס איה טו און מיט וואס איה האב. העלף מיר טאטע זיסער אז ווען עס קומט א שיינע צייט ווי למשל א יום טוב זאל איה נישט ווערן בלחץ פון וועלן אריין כאפן ווי מער; העלף מיר אייבערשטער איה זאל אויסנוצן די צייט אן קיין פּרעשור", אזוי זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן, וועסטו פטור ווען פון אלע פּרעשור און לחץ.

אז דיין נאמען הייבט זיך אן מיט א גימ"ל און ענדיגט זיך מיט א למ"ד איז גוט צו זאגן ביים סוף פון שמונה עשרה פאר יהיו לרצון אמרי פי וגו' - דעם פסוק (ישעיהו מז, ד): "גאלגו ה' צבאות שמו קדוש ישראל", דער אייבערשטער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות.

...

פארגין פאר דיין ווייב אפאר דאללער - לכל הפחות וויפיל דו פארגינסט פאר דיר.

בעזרת ה' יתברך - ליל א' פּרשת ויחי, אור לט' טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

אז דיין ווייב בעט דיר אפאר דאללער ווייל עס איז איר קאלט אהיים צו וואקן און זי וויל גיין מיט א קאר סערוויס, פארוואס זאלסטו זיין אזוי קארג און איר נישט פארגינען אפאר דאללער פאר דעם? ווען עס קומט צו דייע געברויכן קוקסטו נישט אויף געלט, דו קויפט שאכטלעך ציגערעטלעך און קאנועס וכו' וכו', ווער רעדט נאך אלקאהאל פאר שבת וואס קאסט דיר אפ א וואך שווערע געלטער; ביי דעם טראכסטו נישט צי דו האסט געלט אדער נישט, דעמאלט פארוואס ווען דיין ווייב בעט דיר אפאר דאללער מאכסטו א גאנצע עסק?!

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (חולין פד:): "לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו", א מענטש זאל נוצן זיין געלט איינצוקויפן זיין עסן פאר ווייניגער געלט וויפיל ער האט, "וילבש ויתפסה במה שיש לו", און קליידער פאר זיך זאל ער קויפן פאר וויפיל ער האט, "ויכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו", אבער ווען עס קומט צו קויפן פאר די ווייב און קינדער זאל ער אויסגעבן מער געלט וויפיל ער האט; אויף א מענטש וואס

פִּירַט זִיף אַזוֹי אוֹיף זָאגְט דֶּער פֿסוּק (תהלים קיב, ה): "טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלַנֶּה, יִכְלָל דְּכָרְיוֹ כַּמִּשְׁפָּט".

אִיף הָאָף אַז דוּ בִיסְט נִישְׁט בְּרוּגְז אַז אִיף זָאג דִיר ווי אַזוֹי זִיף צו פִירן; גְּלִיב מִיר אַז אִיף הָאָב רַחֲמָנוּת אוֹיף דִיר, מְעַר ווי אַלֶּע דִינֵעַ חֲבָרִים - ווי אַזוֹי דוּ רופֿסְט עֵס - מִינֵעַן דִיין גוֹטֵס. נֵעַם אָן מִינֵעַ ווערְטער און גַעב גַעלְט פֿאַר דִיין ווייב זי זַאל הָאָבן פֿון וואַס צו לַעבֵן, עֲנִדְעַרְשׁ זַאלֶסטוּ שְׁפֵאַרְן בִּי דִינֵעַ זַאכֵן.

לִיין קְרִיאַת שְׁמַע בִּינאַכְט פֿאַר דוּ גִיִסְט שְׁלֵאַפֿן און זִי זִיף מִתּוֹדָה פֿאַרן אִיבְעֶרְשְׁטן, זָאג פֿאַרן אִיבְעֶרְשְׁטן אָפֿאַר פֿשוֹט'ע דִיבּוּרִים: "הִיִּלְיִגְעַר בַּאֲשַׁעֲפֶעַר זִי מִיר מוֹחֵל אוֹיף וואַס אִיף הָאָב גַעטוֹן וְכוּ' וְכוּ', אִיף זָאג דִיר צו אַז מֵאַרְגָן גִּי אִיף זִיין עֲרִלִיךְ"; דִי פֿאַר ווערְטער וועט אַראַפּ נֵעַמֵעַן פֿון דִיר אַלֶּע דִינֵים. אַ גוֹטֵעַ נאַכְט.

...

יעֲדַעַר אִינֶער קַען צוֹלִיגֵן אַ הָאָנְט צו הָאָבן אַ חֵלֶק אִין מַגְלָה זִיין דַעַם אִיבְעֶרְשְׁטן אוֹיף דִי גַאנְצַע וועלְט.

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פֿרֶשֶׁת וַיְחִי, ט' טַבַּת, שְׁנַת תּשׁע"ט לִפְרֵט קָטָן לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

הִינְט נאַכְט גַעפֿאַלְט דֶּער יֵאַרְצִיט פֿון הִיִּלְיִגֵן רַבִּי נִתָּן זְכוּתוֹ יִגֵן עֲלֵינוּ; רַבִּי נִתָּן הָאָט גַעזָאגְט פֿאַר עַר אִיז נִסְתַּלֵּק גַעוואָרן: "עֲזָרָא הַסּוֹפֵר גִיט אַנוועק פֿון דֶּער וועלְט, און טְרִיף פֿסוּל אִיז זִיף מִתְגַבֵּר, אַזוֹיפִיל ווי ס'אִיז הִינְט דָא אַלְפִים וּרְבּוֹת טְרִיף פֿסוּל; נֵאר אִיין בְּלַעַטֵל פֿון רַבִּינֵים סְפָרִים וועט זִיין אַ תִּיקוֹן אוֹיף אַלְסִדִּינְג", און עַר הָאָט אוֹיסְגַעפִֿירְט: "אִיף זָאג אִיף אָן אַז אִייעַר עוֹבְדָא זַאל זִיין אִיר זַאלְט דְרוֹקֵן דִי סְפָרִים, עֵס זַאל זִיין 'פּוּצוֹ מַעֲיִנְתִּיךָ חוּצָה'; אִיר זַאלְט זִיין שְׁטאַרְק מִיט 'גַעלְט' מִיט 'רְצוֹן' און מִיט 'טְרַחָא'" (עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אִיז נִסְתַּלֵּק גַעוואָרן עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת; רַבִּי נִתָּן הָאָט מִיט דַעַם מַרְמוֹז גַעווען אוֹיף זִיף, אַז עַר הָאָט הָאָט נִשְׁמַת עֲזָרָא הַסּוֹפֵר).

ווען עֵס קוֹמְט דַעַם טַאג פֿון רַבִּי נִתָּן'ס יֵאַרְצִיט דאַרְפֵן מִיר זִיף מַחֲזִק זִיין און זִיף אוֹיפִֿפֿרִישֵׁן עוֹסֵק צו זִיין אִין פֿאַרשְׁפּרִיטֵן דַעַם הִיִּלְיִגֵן רַבִּינֵים סְפָרִים אוֹיף דִי גַאנְצַע וועלְט. מִיר דאַרְפֵן זִיין שְׁטאַרְק מִיט 'גַעלְט' מִיט 'רְצוֹן' און מִיט 'טְרַחָא'; אַז אִינֶער קַען בְּרַענְגֵעַן גַעלְט צו דְרוֹקֵן - זַאל עַר בְּרַענְגֵעַן גַעלְט, אַז אִינֶער קַען קוֹמַעַן הַעלְפֵן דְרוֹקֵן - זַאל עַר קוֹמַעַן דְרוֹקֵן, אַז אִינֶער קַען גִיין בִּי דִי הִינֶער מִיט דִי סְפָרִים וְכוּ' זַאל

דער דאס טון; יעדער איינער זאל צולייגן א האנט צו האבן א חלק אין מגלה זיין דעם אייבערשטן אויף די גאנצע וועלט.

די מתנגדים האבן אמאל געצימבלט רבי נתן און אים געפרעגט: "וואס וועסטו טון אז דו וועסט ארויף קומען אויבן אויף יענע וועלט און מען וועט דיר פסק'נען גיהנום?" האט רבי נתן געענטפערט: "וועל איך זאגן פאר יעדן איינעם וואו דער רבי איז און יעדעם אהין שיקן"; דאס איז געווען דער הייליגער רבי נתן, ער האט גארנישט געהאט מיט זיך, איך בין נישט דא - נאר פארשפרייטן פאר אלעמען אז עס איז דא א רבי וואס קען יעדן איינעם העלפן. דאס דארפן מיר זיך פארנעמען ווען מיר שטייען אין אזא טאג, אז מיר וועלן אויף פארשפרייטן דעם הייליגן רבי'ן אז די גאנצע וועלט זאל וויסן פון די ליכטיגע עצות.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

...

יעדן אינדערפרי ווען דו שטייסט אויף זאלסטו אנהייבן דיין טאג מיט דעם

מחשבה: 'וואס קען איך 'היינט' טון פאר א צווייטן איד?'

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, צום עשרה בטבת, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

היינט געפאלט דער יארצייט פונעם הייליגן רבי נתן זכרונו לברכה; מוהרא"ש פלעגט אונז יעדעס יאר ביי די יארצייט מעורר זיין אז מיר זאלן זיך מאכן א שיעור אינעם ספר הקדוש "ליקוטי הלכות". מוהרא"ש האט דערציילט אז ווען מען האט געברענגט פאר רבי נתן דעם ספר "של"ה הקדוש" האט רבי נתן זיך אנגערופן בזה הלשון: "די וועלט זאגט אז דער ספר איז א 'כל בו', ווייל עס ענטהאלט חומר פון אלע עגנים - הלכה, מוסר, קבלה, נכו' וכו', אבער מיין ספר לקוטי הלכות איז דער 'גן עדן' פונעם אייבערשטן"; ווייל ווער עס לערנט דעם ספר "ליקוטי הלכות" ווערט אזוי שטארק מחוץ, אז גארנישט אויף דער וועלט קען אים צעברעכן.

מוהרא"ש זכרונו לברכה האט געזאגט אז זיין גאנצע פח אין התחזקות מיט וואס ער האט זיך דערהאלטן ווען אלע האבן געקריגט אויף אים מבית ומבחוץ.. האט ער גענומען פון דעם וואס ער האט זייער אסאך געלערנט ליקוטי הלכות. עס איז געווען א תקופה פון דרייסיג חדשים וואס מוהרא"ש האט געלערנט און מסים געווען יעדן חודש דעם ספר ליקוטי הלכות, פון דעם האט מוהרא"ש ארויסגענומען דעם תמצית און

גְּעֹשְׂרִיבֵן דִּי הֵיילִיגֶע בְּרִיוו פּוֹנֶעם סֶפֶר 'אַשֶׁר בְּנַחַל', וואס מוהר"ש האט געזאגט אויף דעם: "מיינע בריוון און ספרים איז דער אייבערשטער אליינס"; ווייל ווער עס לערנט די בריוון און קונטרסים דארף שוין גארנישט אויף דער וועלט, ער הייבט אן לעבן מיט א שטארקע דביקות אינעם אייבערשטן און ער ווערט נישט צעבראכן פון גארנישט.

דעריבער וויל אײַך דיר מחזק זיין אז דו זאלסט זיך מאכן א שיעור אינעם ספר: "אַשֶׁר בְּנַחַל" וואס איז דער תמצית פון הייליגן רבינ'ס ווערטער און פון רבי נתן'ס ווערטער. דאס וועט דיר מחזק זיין צו קומען אין שול דאווענען יעדן טאג אלע דריי תפילות מיט מנין; דאס וועט דיר שלעפן צו לערנען יעדן טאג מקרא, משנה, גמרא, מדרש הלכה וכו' און עס וועט דיר דערמאנען און אויפוועקן צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

אויף וויל אײַך דיר מחזק זיין דו זאלסט אנהייבן עוסק זיין אין הפצה, וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט דערפון. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, יח): "כָּל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חָטָא בָּא עַל יָדוֹ", ווער עס איז מזכה א צווייטן איד ווערט געראטעוועט פון עבירות; עס ברענט א פייער וואס מענטשן ווערן פארברענט יעדע רגע, בחורים גייען נעבעך אראפ פון וועג און מיידלעך גייען ארויס לתרבות רעה, זיי ווילן שוין קיינעם נישט אויס הערן, נאר דער רבי האט צו זיי א שפראך, די ווערטער פון רבי'ן ברענגט זיי צוריק. דערפאר מיט דעם וואס מען גייט הפצה און מען פארשפרייט די הייליגע עצות פון רבי'ן קען מען ראטעווען די גאנצע וועלט.

ברוך השם אז מיר האבן זוכה געווען אויף צו שטעלן א "בית הדפוס" אין ישיבה וואו מען דרוקט ספרים און קונטרסים א גאנצן טאג אן א אויפהער; ווען מוהר"ש איז אריין געקומען די ערשטע מאל אין "בית הדפוס" האט ער געהאט א ברייטע שמייכל אויפן פנים און ער האט געזאגט: "רבי נתן וואלט זיך מחנ' געווען מיט אזא בית הדפוס"; און יעדעס מאל ווען עס איז געווען א שמחה אין ישיבה אדער א מלוג מלכה וכדומה וואס מוהר"ש האט אנטיל גענומען האט ער נאר געוואלט זען דעם "בית הדפוס"; דאס איז געווען מוהר"ש'ס גאנצע חיות: דרוקן און פארשפרייטן די ספרים פאר אלעמען!

אײַך וויל אויפשטעלן תלמידים וואס זייער גאנצע וועזן זאל זיין ארום צו גיין מיט איין מחשבה: 'ווי אזוי קען אײַך העלפן נאך א איד? וואס קען אײַך טון אז מיין שכן זאל האבן שלום בית? וואס קען אײַך טון אז נאך א איד זאל וויסן אז ער קען אויך לערנען?' יעדן אינדערפרי ווען דו שטייסט אויף זאלסטו אנהייבן דיין טאג מיט דעם מחשבה: 'וואס קען אײַך היינט טון פאר א צווייטן איד?' טראג שטענדיג מיט דיר ספרים, סיד'ס,

קארטלעך, עצתו אמונה, וכדומה אז ווען דו טרעפסט א צווייטן איד זאלסטו אים קענען מחי' זיין.

היינט צו טאגס איז שוין נישט קיין בושה צו מפיץ זיין די ספרים, ווייל היינט זעט שוין יעדער איינער וואס די ספרים טוען אויף - אז דאס איז די איינציגסטע הצלה פארן דור און פאר די קומענדיגע דורות. עס דרייען זיך ארום יונגע בחורים און מיידלעך מיט סמארט-פאונס און קוקן עבירות ביז זיי טרעפן זיך מיט עבירות בפועל, און אלע חכמים שטייען מיט פארלייגטע הענט אובדי עצות, זיי ווייסן נישט וואס צו טון, און נאר די עצות פון הייליגן רבי'ן, נאר די עצות וואס מוהרא"ש האט אויז איבערגעגעבן קען ראטעווען דעם דור.

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

...

יישר כח פארן מנדב זיין די סעודה פאר די יארצייט סעודה פון רבי נתן.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, י' טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

א גרויסן יישר כח פארן מנדב זיין די סעודה פאר די יארצייט סעודה פון רבי נתן זכרונו לברכה; אין דעם זכות זאל דיר דער אייבערשטער געבן הצלחה און ברכה אין אלע דינע וועגן.

דער הייליגער רבי נתן זכותו גגן עלינו האט יעדן איינעם געקענט דערליידן, ער האט געהאט א געפיל פאר יעדן איד. מוהרא"ש זכרונו לברכה האט דערציילט אז אין ברסלב האט געוואוינט א משכיל א מחלל שבת בפרהסיא רחמנא לצלן וועלכער פלעגט שרייבן אום שבת קודש. איין מאל האט אים געכאפט אן התעוררות אריין צו גיין צו רבי נתן צו שלש סעודות, ער איז אריינגעקומען אינעם ברסלב'ן שטיבל בשעת זיינע הענט זענען נאך געווען פארשמירט מיט טינט פון שרייבן רחמנא לצלן אום שבת קודש. ווען אנשי שלומינו האבן אים געזען האט מען אים געוואלט ארויס טראגן פון בית המדרש, אבער רבי נתן האט נישט געלאזט, ער האט געזאגט: "נישט אומזיסט איז ער געקומען צו אויז, מן הסתם גייט אריבער אויף אים וכו'"; למעשה האט דער איד אנגעהויבן צו קומען יעדע וואך צו רבי נתן, ביז ער איז געווארן א בעל תשובה און א גרויסער צדיק. רבי נתן פלעגט זאגן אויף אים: "איך וועל זיך בארימען מיט אים אויף יענע וועלט".

דאס איז געווען דער הייליגער רבי נתן, ער האט געהאט פלאץ ביי זיך אין הארץ פאר יעדן איד; רבי נתן פלעגט זאגן: "דעם רבינ'ס זאך איז נאר רחמנות; ממשיך זיין דאס רחמנות פונעם אייבערשטן אויף יעדן איד, זאל ער זיין ווער עס זאל נאר זיין".

אמאל האט רבי נתן גערעדט מיט אנשי שלומינו אז מען דארף זיך דערהאלטן מיט אלע כוחות, ווייל אויף יעדן איינעם גייט אריבער שווערע ביטערע נסיונות; אינמיטן רעדן האט ער זיך צופייערט און געזאגט: "פארנואס איז רבי שמעון בן יוחאי געווען רבי שמעון בן יוחאי? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! פארנואס איז דער אר"י הקדוש געווען דער אר"י הקדוש? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! פארנואס איז דער בעל שם טוב הקדוש געווען דער בעל שם טוב הקדוש? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! פארנואס איז דער הייליגער רבי געווען דער הייליגער רבי? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! און פארנואס בין איך וואס בין? ווייל איך האב די מאס התחזקות!" זעט מען פון דעם אז אויף אלע צדיקים איז איבער געגאנגען וואס איז איבער געגאנגען, און נאר ווייל זיי האבן זיך דערהאלטן זענען זיי צוגעקומען צו זייערע מדרגות.

נאכאמאל, א גרויסן יישר כח פארן מנדב זיין די סעודה.

...

~~~~~

נישט האבן קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרשת ויחי, צום עשרה בטבת, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן: "עדע פארנואס - איז נאך א קליפה", אזוי ווי צדיקים האבן געזאגט אויפן פסוק (תהלים עט, ט): "למה' - יאמרו הגוים", א גוי זאגט "למה?" ווידעראום א איד זאגט: "אלעס וואס דער אייבערשטער טוט האט א חשבון".

מיר דארפן טון וואס דער אייבערשטער הייסט אונז טון אן קיין שום קשיות און אן קיין שום חשבונות; דער אייבערשטער האט אונז געהייסן מחנה זיין אונזערע קינדער מיט יראת שמים און ער זאגט אונז צו אז אויב מיר וועלן מחנה זיין די קינדער מיט יראת שמים וועלן מיר האבן נחת. ממילא קען מען נישט פּרעגן קשיות פארנואס ביי דעם משפחה זענען אלע קינדער ארויס לתרבות רעה רחמנא לצלן, מיט דעם וואס די עלטערן

האבן געטון אלעס פאר זייער יראת שמים? און אזעלכע אינצידענטן טארן נישט שוואך מאכן די אמונה אין די ווערטער פון צדיקים.

איך האב פארציילט ביי די פאריגע פרויען צוזאמקום א מעשה וואס מוהרא"ש האט דערציילט, אז א פרוי איז געקומען צום סטייפלער גאון זכותו יגן עלינו און ביטערליך געוויינט אז אירע קינדער פאלן אנוועק פון אידישקייט, יעצט האט איר זון זיך רחמנא לצלן אפגעשניטן די פיאות און די צער גידול בנים וואס זי גייט אדורך; האט איר דער סטייפלער גאון געפרעגט: "איר גיסט זיך אפ נעגל וואסער אינדערפרי?" די פרוי איז רויט געווארן פאר בושה און מודה געווען אז זי גיסט נישט אפ קיין נעגל וואסער, האט דער סטייפלער גאון איר געזאגט: "דעמאלט וואס ווילט איר פון מיר? אז מען גיסט נישט אפ נעגל וואסער בלייבט די טומאה פון ביינאכט אויף די הענט און וואס מען כאפט אן ווערט טמא, דעריבער איז די גאנצע שטוב פול מיט א ריח טומאה רחמנא לצלן. וואס קען איך טון אז איר אליינס האט זיך גורם געווען די צרות?" מיר האבן דאס דערציילט אלץ א חיזוק פאר די פרויען זיי זאל זיין נזקת אין מחנה זיין די קינדער זיך אנצוגרייטן נעגל וואסער פארן שלאפן גיין, און אינדערפרי זאלן זיי נישט אראפ גיין פון בעט אן אפגיסן נעגל וואסער.

אויף דעם ארויף שרייבט איר אז איר זענט געווארן זייער צעבראכן נאך די דרשה, איר זענט אהיים נאך די דרשה און געוויינט בכיות עצומות אויף אייערע געשוויסטער, הילמאי אייערע עלטערן האבן געטון אלעס אויף דער וועלט צו האבן ערליכע קינדער, זיי האבן יא אפגעגאסן נעגל וואסער וכו' און למעשה זענען עטליכע קינדער ארויסגעגאנגען למרבות רעה.

איז קודם כל, קוקט אייך אן; ווי אזוי האבן אייערע עלטערן זוכה געווען אויפצושטעלן אזא קינד ווי אייך, וואס איר לעבט מיט אזא שטארקע אמונה און איר גייט אזוי בצניעות וכו' וכו'? צווייטנס, מען טאר נישט פרעגן קיין קשיות אויפן אייבערשטן; מיר דארפן טון וואס מיר האבן צו טון און דער אייבערשטער זאל טון וואס איז גוט אין זיינע אויגן.

דריטנס בעט איך זייער: שטארקט אייך מיט אלע כוחות אויפצוצייען אייערע קינדער בקדושה וטהרה. לאזט אייך נישט צעברעכן פונעם יצר הרע וואס וויל אלעס טון אייך צוצונעמען אייער משפחה - הנה לא תהיה!

היינט איז דער יארצייט פון הייליגן רבי נתן זכרוננו לברכה, וועל איך אייך שרייבן א ווארט פון רבי נתן. דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט: "ווען איך ווייס שוין אלע עצות און חיזוקים ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן מיטן יצר הרע קומט ער צו מיר מיט גאר

א גִּייעַ וועג וואס איף האב זיך נישט גערֶאכטן"; דאס איז דער וועג פונעם יצר הרע - מאכן חלישות הדעת פאר יעדן איינעם אויף זיין וועג.

גרייט'ס אן נעגל וואסער פאר אלע קינדער יעדע נאכט בשמחה רבה, און זייט'ס מדקדק אין אלע הלכות און אין מנהגים, דורכדעם וועט איר זוכה זיין אויפצושטעלן א שיינע שטוב.

...

דער יצר הרע פארלייגט זיך אויף יעדן מיט אנדערע סארט בלבולים.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרשת ויחי, י' טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה.

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי מיר זייער צו הערן אז דיין לעבן האט זיך געטוישט צום גוטן זייט דו ביסט אריין געקומען אין ישיבה, דו שרייבסט מיר אז דו האסט באקומען א גייע הארץ און דו ווילסט שוין היינט טון נאר גוטס. דאס איז גענוי וואס פאסירט מיט א מענטש ווען ער ווערט מקורב צום רבין; דער הייליגער רבי נעמט אוועק פון אים דער "לב האבן" און פלאנצט אים איין אנשטאט דעם א "לב בשר" אזוי ווי עס שטייט (יחזקאל לו, כו): "ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם, וחסרתיו את לב האבן מבשרכם ונתתיו לכם לב בשר"; "לב בשר" איז די זעלבע אותיות ווי ברסל"ב (ענין חיי מוהר"ן, סימן שלט).

שטארק דיר ווייטער בלימוד משניות און פרוביר צו זאגן יעדן טאג ח"י פרקים משניות. משניות האט אין זיך א געוואלדיגע כח אז עס נעמט ארויס פונעם מענטש אלע שלעכטס און מאכט די נשמה ריין און לויטער, אזוי אויף האט משניות א כח ארויס צו שלעפן א מענטש אפילו ער איז שוין אראפ געפאלן אין טיפן אפגרינד און ער ליגט אין שאול תחתית. מוהרא"ש פלעגט פסדר זאגן אז די ראשי תיבות פון (תהלים ל, ד): "ה'עלית מן שאול נפשי" איז משנה; דאס הייסט אז א מענטש זאגט משניות נעמט עס אים ארויס פון שאול תחתית.

איך פריי מיר זייער אז דו ביסט שוין ארויס געקראכן פון דיין דעפרעשן און דו שטארקסט דיר מיט אלע כוחות צו זיין פרייליך, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן כה): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, "וילהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו", און זיך

אנשטרענגען אוועק צו נעמען פון זיך די עצבות און מרה שחורה מיט אלע כוחות. "וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און קרענק וואס קומען אויפן מענטש קומט פון עצבות און מרה שחורה. דער רבי זאגט דארט ווייטער: "וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה", אויך די דאקטורים זענען מודה אז אלע פראבלעמען און קרענק קומען פון נישט זיין פרייליך, און שמחה איז א רפואה פאר אלע קרענק; ווען א מענטש איז פרייליך נעמט ער אוועק פון זיך אלע צרות און יסורים.

דאס וואס דו שפירסט אז איך דארף דיר נישט און דו שפירסט זיך איבעריג אין ישיבה; זאלסטו וויסן אז דאס איז נאך א וועג פונעם יצר הרע צו צעברעכן דעם מענטש און אים אוועק שלעפן פונעם צדיק, ער טוט דאס מיט יעדן וואס וויל מקורב ווערן צום רבי'ן.

איך וועל דיר דערציילן א מעשה וואס וועט דיר געבן שטארקע חיזוק, ווען רבי יודל זכרוננו לברכה איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן האט מען אים געזאגט אז דער רבי איז ברוגז אויף אים, ר' יודל האט נישט געוויסט אז דאס קומט פונעם יצר הרע וואס טוט אלע פעולות צו מרחק זיין דעם מענטש פונעם צדיק, האט ער מודה געהאט אריין צו גיין צום רבי'ן צו דערגיין וואס עס גייט פאר. נאך דריי טעג האט ער זיך שוין נישט געקענט איינהאלטן פון זען דעם רבי'ן, האט ער געטראכט צו זיך: 'זאל זיין וואס זאל זיין, איך מוז אריין גיין צום רבי'ן, דער רבי האט פארשטאנען ברוח קדשו די נסיונות וואס ר' יודל גייט אריבער, גלייך ווען ר' יודל איז אריין געקומען צום רבי'ן האט אים דער רבי געזאגט: "ווען א מענטש וויל מקורב ווערן צום אמת דעמאלט איז זיך דער שקר מתגבר אויפן מענטש, און אז דער מענטש שטארקט זיך אויפן שקר, ער צעברעכט דעם שקר דעמאלט ווערט פון 'שקר' - 'קשר'", און דער רבי האט אויסגעפירט: "דו וועסט שוין בלייבן מקושר צו מיר דיין גאנצע לעבן".

זעט מען פון דעם ווי דער יצר הרע פארלייגט זיך אויף יעדן איינעם באזונדער אים מבלבל צו זיין מיט כל מיני בלבולים און כל מיני מחשבות זרות, אבי ער זאל אפלאזן דעם רבי'ן, דערפאר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל מאכן פון שק"ר א קש"ר של קמא נישט אפצולאזן דעם הייליגן רבי'ן.

איך האב דיר ליב.

לְאִזְ נִישְׁט דִּיין נְשָׁמָה אוֹיִסְגִּיין פֿאַר הוֹנְגֶּער !

בְּעִזְרַת ה' יתְבָרַךְ - לֵיל ג' פֿרֶשֶׁת וַיְחִי, אור לֵי"א טַבַּת, שְׁנַת תשע"ט לְפֶרֶט קָטן לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

שְׁטַעל דיר פֿאַר ווי הוֹנְגֶּעריג דִּיין נְשָׁמָה איז ווען דו לְעֶרְנֶסט נִישְׁט קיין תּוֹרָה... גַּעב א קוּק ווי דו הָאָסט גְעִשְׁפֶּירט הֵיַיַנט ווען מיר הָאָבן מיר גְעִפֶאָסט, מיר הָאָבן נִישְׁט גַּעהאַט קיין כַּח פֿאַר גֶאָרְנִישְׁט, א גֶאָנְצן טַאג הָאָבן מיר נֶאָר גְעוואָרט אויף אַיין זאַך: 'ווען קען מען שוין אוֹיִספֿאַסטן?' דָאָס איז ווען דער גוף פֿאַסט, כָּל שְׁכָן ווען עס גייט אַרײַבער טַעג און וואָכן וואָס מען גַּעבֶט נִישְׁט צו עָסן פֿאַר די נְשָׁמָה, קען מען זײַךְ נִישְׁט פֿאַרשְׁטעלן ווי שְׁטאַרק די נְשָׁמָה ווערֶט אוֹיִסגעמוֹטשֶׁעט.

דערפֿאַר בַּעַט אײַךְ דיר: נַעַם יַעֲצֵט אַ חוּמֶשׁ און זײ מַעֲבִיר סְדֵרָה; אַפִּילוּ מען פֿירט זײַךְ אַז מען לְעֶרְנֶנט נִישְׁט קיין מַקְרָא בֵּינאַכט, אויב מען לְעֶרְנֶנט דָאָס מיט תּוֹרָה און רַש"י מעג מען דָאָס לְעֶרְנֶען בֵּינאַכט. וואָרט נִישְׁט אויף פֿרײַטאַג צו עֲנַדִּיגן די חוּמֶשׁ; גַּעדֶענֶק וואָס די הֵייליגע חֻכְמִים לְעֶרְנֶען אונז (אֲבוֹת ב, ד): "אַל תֹּאמֶר לְכַשְׁאֲפָנָה אֲשֶׁנָּה, שְׁמָא לֹא תִפְנָה", זַאג נִישְׁט: "ווען אײַךְ וועל הָאָבן צײַט און נִישְׁט זײַן פֿאַרנוּמֶען - דַּעמאַלט וועל אײַךְ לְעֶרְנֶען", נֶאָר יַעֲצֵט כַּאֲפֵי אַרײַן אַבִּיסל תּוֹרָה.

נֶאָכְדֶעם זאַלְסְטוּ לְעֶרְנֶען אַבִּיסל מַשְׁנִוֹת; אַפִּילוּ דו פֿאַרשְׁטײסט נִישְׁט וואָס דו לְעֶרְנֶסט זאַלְסְטוּ זַאָגן די ווערטער. מַשְׁנִוֹת הָאָט אַ מוֹרָא דִּיגן כַּח אַז עס טוֹישְׁט דַעם מַעֲנִיטש מן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה - אַפִּילוּ דער מַעֲנִיטש זַאל שוין לִיגן אין אַ טִיפֶן בְּלֵאטֶע. אַזױ ווי דער הֵייליגער רַבִּי הָאָט גַּעזאַגט (שיחות הַר"ן, סִימָן יט): "אַפִּילוּ אַ מַעֲנִיטש וואָס לִיגט שוין אין שְׂאוֹל תַּחֲתִית, אויב וועט ער זײַךְ מַאָכן אַ שִׁיעוֹר און לְעֶרְנֶען יַעֲדן טַאג 'כֶּף וַיִּפֹּךְ', וועט אים די תּוֹרָה רִיין מַאָכן און אַפּוואַשן.

וַעַל כּוֹלֶם זאַלְסְטוּ לְעֶרְנֶען אַ בְּלֵאט גַּמְרָא; חֻכְמִינוּ זְכוּרֶנֶם לְבִרְכָה זַאָגן (תּוֹסֶפֶת פֶּרָה ד, ד): "רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר זִמְרָה בֵּה תְדִירָא - זִמְרָה, זַאָגן צְדִיקִים אַז דָאָס איז אַ לְשׁוֹן פּוֹן פֿאַרשְׁנִידֶן; אַז מען לְעֶרְנֶנט תּוֹרָה פֿאַרשְׁנִידֶט מען אַלֶּע קְלִיפּוֹת און מַלְאָכֵי חַבְלָה וואָס מען הָאָט באַשאַפֶן דוּרְף די עֲבִירוֹת.

אַז מען לְעֶרְנֶנט יַעֲדן טַאג אַ בְּלֵאט גַמְרָא איז מען זוכֶה צו עֲנַדִּיגן אין זײַךְ יֶאָר גֶאָנֶץ ש"ס; מיר הָאָבן אָנגֶעהוּבן צו לְעֶרְנֶען ש"ס פֿאַר זײַךְ יֶאָר צוּרִיק - זומער שְׁנַת תשע"ב, און אַם יִרְצֶה ה' דַעם קוּמַענְדִיגן יֶאָר שְׁבַת פֿרֶשֶׁת וַיְגַשׁ זְעַנְען מיר מִסִּים גֶאָנֶץ ש"ס. מיר הָאָבן אַרוֹיס גַּענוּמֶען "קֶרְאוּן פֿלאַזע הָאָטעל" פֿאַר שְׁבַת פֿרֶשֶׁת וַיְגַשׁ שְׁנַת תש"פ לְכַבּוֹד

דעם סיום, מיר וועלן מאכן א שבת התוועדות פאר אלע תלמידים צוזאמען מיטן סיום הש"ס.

הגם אין 'היכל הקודש' איז נישט שייף צו מאכן קיין גרויסע סעודות יעדעס מאל ווען מען מאכט א סיום; אז מיר וועלן מאכן סיומים יעדעס מאל וועט אויסקומען יעדן טאג צו פראנווען סעודות, ווייל ווער עס לערנט אויפן 'סדר דרך הלימוד' קומט אויס יעדע פאר טעג א סיום... מיט דעם וועלן מיר מאכן א גרויסע סיום הש"ס, ווייל איף וויל אריין ברענגען ביי אלע תלמידי הישיבה די זאך פון לימוד גמרא יעדן טאג, אז דאס זאל זיין אזוי ווי מוהרא"ש ברענגט פון דעם גרויסן גאון רבי שעפטיל זכר צדיק לברכה, דער זון פונעם של"ה הקדוש זכותו יגן עלינו, וואס ער שרייבט אין זיין צוואה (בסוף ספר משנה למען) אז: "לערנען א בלאט גמרא יעדן טאג איז א חיוב אזוי ווי אנטון תפילין יעדן טאג".

דעם שיעור אין גמרא זאלסטו זיך קובע זיין צו לערנען אין שטוב; דאס וועט טוישן דיין שטוב לטוב. ווען דיין ווייב וועט זען ווי דו לערנסט וועט זי דיר מכבד זיין, אזוי אויף וועלן דיר דינע קינדער נאכמאכן און וועלן לערנען, ווייל קינדער מאכן נאך די עלטערן; אז דער טאטע לערנט וועלן די קינדער לערנען, אבער אז דער טאטע שפילט זיך מיט זיין טעלעפאן זאלסטו זיין זיכער אז די קינדער וועלן אויף טון דאס זעלבניגע. איך האף אז דו ליינסט די בריוון וואס איך שרייב דיר. א גוטע נאכט.

...
~~~~~

שכר לימוד דארף זיין די וויכטיגסטע זאך ביי עלטערן!

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויחי, י"א טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר האבן א פלאץ פאר אונזערע קינדער, א מוסד וואו מען לערנט מיט זיי פון קינדנויז אן צו האבן א לויטערע ריינע אמונה אינעם אייבערשטן; ווי אויף די זאך פון תפילה, אז יעדע זאך וואס זיי דארפן זאלן זיי בעטן פונעם אייבערשטן.

איך ווארט נאך אלץ אויף א יישר כח פון דיר און דיין ווייב פארן מאכן געהעריג חדר און סקול דורכאויס חנופה; מיר האבן געהאט חדר און סקול במשך א גאנץ חנופה אזוי ווי א גאנץ יאר, אנדערש ווי אנדערע מוסדות. האסט אונדי הנאה געהאט, אבער א

יִישַׁר כַּח הָאֵב אִיף נָאֵף נִישַׁט בְּאִקוּמְעַן. אַזוי אױף נְעֻכְטן עֲשָׂרָה בְּטַבַּת װען אַלע מוסדות האבן אהיים געשיקט די קינדער נאך א האלבן טאג האבן מיר געהאט סקול און חדר א גאנצן טאג. איך שרייב דיר דאס ווייל איך וויל דו זאלסט אריין טראכטן וואס מיר טון פאר דיר, און אין פארגלייך זאלסטו אויך טראכטן וואס דו קענסט ארויסהעלפן די מוסד. עס קומט שוין שבת און איך דארף צאלן פאר די איינגעשטעלטע זייער מאגערע געהאלט זיי זאלן קענען שבת מאכן; ווי אזוי קען איך אויפהאלטן א מוסד בשעת נישט אלע עלטערן צאלן 'שכר לימוד'?! ווי אזוי קען איך באצאלן פאר די איינגעשטעלטע ווען נישט אלע עלטערן מאכן זיך וויסנדיג ווען מען רופט זיי פון אפיס, נאר זיי לייגן די מוסד די לעצטע אויף זייער ליסט וואו צו לייגן דאס געלט?! פארנוואס זאל מען נישט קוקן אויף שכר לימוד ווי די וויכטיגסטע זאך, בפרט ווען חכמינו זכרוננו לברכה זאגן (ביצה טו): "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים, חוץ מהוצאת שבתות והוצאת יום טוב, והוצאת בנזיו לתלמוד תורה; שאם פחת פוחתין לו, ואם הוסיף מוסיפין לו", ראש השנה שרייבט מען אן וויפיל געלט דער מענטש גייט האבן דעם קומענדיגן יאר, דאס רעכנט אבער נישט אריין די געלט וואס א מענטש שפענדט ביים איינקויפן לכבוד שבת יום טוב און די געלט וואס מען צאלט פאר שכר לימוד - וואס אויב מען פארמינערט, פארמינערט מען אים, און אויב ער פארמערט, פארמערט מען אים פון הימל צו האבן פרנסה בשפע. א גוטן טאג.

...

פארגעסן פון די ווייטאגן צווישן מאן און ווייב און אנהייבן שטענדיג צו לעבן מיט א התחדשות.

בעזרת ה' יתברך - ליל ד' פֿרשֿת ניחוי, אור ליי"ב טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איך בעט דיר זייער מיין טייערער ... גרו יאיר, הער אויף איבערקייצען אלטע ווייטאגן און דערמיט פארהאלטן דיין ווייב, הער אויף איבערצוזאגן פאר דיין ווייב אלטע מעשיות: "געדענקסט, האסט מיר דעמאלט ווי געטון"; "געדענקסט, אמאל האסטו געטון דאס און דאס".

קודם כל איז דאס א לאו אין די תורה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (ויקרא כה, יז): "ולא תונו איש את עמיתו, ויראת מאלקיך", זאגן אויף דעם חכמינו זכרוננו לברכה (בבא

מְצִיעָא נח: "אם הָיָה בְּעַל תְּשׁוּבָה, אֵל יֹאמֶר לוֹ "זְכוֹר מַעֲשֵׂיךָ הָרָאוּשׁוֹנִים" זָאג נִישְׁט פֿאַר אַ בְּעַל תְּשׁוּבָה: גַּעְדֶּענְקֶסט נֶאָף ווען דו האָסט גַעטוֹן עֲבִירוֹת? צווייטֶנס אַז בֵּימֵי רַבִּי'ן אִיז גַעווען דַער עִיקָר: "הִתְחַדְּשׁוּת" - זיך באַנייען; פֿאַרְגַעסן וואס אִיז גַעווען און אַנְהייבן פּוּנְדֶאסְנִי.

גיי אַהיים ווייל דיין ווייב וואָרט אויף דיר. שְׁמוּעָס מיט איר, שְׁפִיל מיט איר און פֿאַרְבֶּרענג מיט איר - דאַס אִיז עֲבֹדַת הַשֵּׁם! לאַז דיר אַפּ פֿון פֿאַרְבֶּרענען נַעכְט מיט חֲבָרִים. הָעַר גוט וואס אִיךָ זָאג דיר: "מַעֲנִטְשֵׁן קוֹקֵן נָאָר אויף זיך; און די אַלֶּע וואס דו מיינֶסט אַז זיי זענען דיינע חֲבָרִים זענען דא בְּלוֹיז ווילאַנג זיי קענען אַרויס נַעמֶען פֿון דיר עֶפֶס פֿאַר זיך, די רַגַע וואס דיין כְּמוֹ חֶבֶר וועט זען אַז עַר קען נִישְׁט האָבן קיין נוצן פֿון דיר וועט עַר זיין דַער עֶרְשְׁטֶער דיר צו פֿאַגְרָאָבן."

אִיךָ דאַרף אַהיים גיין; אִיךָ וועל דיר נֶאָך אַס רַצָּה ה' שְׂרִיבֵן.
אַ גוטע נאַכט.

...

אַז מ'טראַכט פֿונעם תְּכֵלֶת פֿאַרְגַעסֶט מַעַן פֿון די צִרוֹת; זיך אומקוקן אויף די קינדער אִיז עֲבֹדַת ה'.

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פֶּרֶשֶׁת וַיְחִי, י"ב טֵבֵת, שְׁנַת תשע"ט לְפָרֶט קָטָן לְכָבוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

אַשְׁרֵינוּ אַז מיר ווייסן פֿון הייליגן רַבִּי'ן וואס דַערמאַנט אונז שְׁטענדיג פֿונעם תְּכֵלֶת הַנְּצֻחִית, אַז מיר זאַלן אַרײַן כּאַפֿן אַבִּיסֶל גוטס יעדן טאַג, ווייל נָאָר דאַס וועט אַיבֶער בְּלײַבן פֿון אונז.

אַין די צײַטן פֿון רַבִּי נְתַן זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה אִיז גַעווען אַ גְרוֹיסֶע רַבִּי וואס האָט געוואוינט אין שְׁטאַט טעפֿליק; זײַנע חסידים פֿלעגן אַרײַן גיין צו אים - יעדער מיט זיין צָרָה, דַער האָט דַערצײלט אַז עַר האָט צו טוֹן מיט'ן פֿריץ, אַן אַנדֶערער האָט דַערצײלט אַז זײַן חֶבֶר אִיז אים מְקַפֵּחַ די פֿרֶנְסֶה, אַ דְרִיטֶער האָט דַערצײלט אַז אַ גוֹי האָט זיך אַנגעשְׁטעפֿעט אין אים און רודֶפֿט אים וכו' וכו', און זײַן שְׁטײַגער אִיז גַעווען אַז עַר פֿלעגט שְׁעֵלְטֵן אַלֶּע מַעֲנִטְשֵׁן וואס האָבן גַעשְׁעפֿעט זײַנע חסידים. ווען מַעַן האָט דאַס אַמאַל דַערצײלט פֿאַר רַבִּי נְתַן האָט עַר גַעזאַגט: "גִּיוּוַאֵלד! אַ גאַנצע נאַכט נָאָר שְׁעֵלְטֵן? זאַל עַר בַּעסער רַעֵדן מיט זײַנע מַעֲנִטְשֵׁן פֿון תְּכֵלֶת וועלן זיי פֿאַרְגַעסן אַלֶּע צִרוֹת."

מְמִילָא אִיז אַשְׁרִינוּ מַה טוֹב חֻלְקִינוּ אִז מִיר הָאָפֶן זֹכָה גְעוֹעֵן צו ווִיסֵן פֿון רַבִּי'ן און זיינע תּלְמִידִים וואס דערמאנען אוינז נאכמאל און נאכמאל פונעם אייבערשטן. אזוי ווי דער בעל תפילה האט געזאגט (ספרי מעשיות, מעשה יב): "עס איז נישט דא קיין אנדערע תּכְלִית אויף דער וועלט נאר צו דינען דעם אייבערשטן".

גיי אין שול יעדן טאג מיט דיין טלית ותפילין און זיי זיך מחז' מיט מצות תפילין; ביי אוינז טאנצט מען יעדן טאג נאכן דאווענען מיט מוזיק, ווייל דאס איז אוינזער גאנצע חיות - אז מיר זענען זוכה נאך א טאג אנצוטון טלית ותפילין.

קוק זיך אום אויף דייןע קינדער; זינג מיט זיי קריאת שמע בינאכט און זאג מיט זיי ברכות - דאס איז עבודת השם! דער הייליגער רבי נתן פלעגט זאגן: "ביי מיר איז חשוב מחנה צו זיין מיינע קינדער אזוי ווי תיקון חצות"; רבי נתן זכרוננו לברכה האט געוואלט גיין שלאפן פרי צו קענען אויפשטיין זאגן תיקון חצות, אבער אזוי ווי ער האט געהאט א שטוב מיט קינדער, פלעגט ער ווארטן זיי זאלן אהיים קומען פון חדר, וואס דעמאלט פלעגט ער זיי מחנה זיין צו מאכן ברכות, ליינען קריאת שמע און אנגרייטן נעגל וואסער, און דאס האט אים געשטערט פון גיין שלאפן פרי, האט ער געזאגט אז דאס איז ביי אים פונקט אזוי חשוב ווי די עבודה פון זאגן חצות.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייןע וועגן.

...

~~~~~

ליל שישי איז געמאכט צו העלפן אין שטוב צוגרייטן דעם שבת.

בעזרת ה' יתברך - ליל שישי פרשת ויחי, אור ליי"ג טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

ליל שישי איז נישט געמאכט צו פארברענגען די נעכט מיט חברים וכו'; זאלסט בלייבן אינדערעיים צולייגן א האנט אנצוגרייטן דעם שבת.

שטעל דיר פאר אז א גאסט קומט צו דיר, וואלסטו אונדאי גערוימט און גערייניגט די שטוב מיט א געשמאק און א זריזות; אזוי און נאך מער זאלסטו אויפרימען און אנגרייטן מכל טוב וטוב פאר אוינזער גרויסער גאסט: "דער הייליגער שבת". בפרט יעצט ווינטער ווען עס איז דא א קורצע ערב שבת, זאלסטו זיין א חכם עיניו בראשו און שוין דאנערשטאג נאכט אנגרייטן וואס מען קען פארן גרויסן טאג.. שבת.

בשעת דו גרייטסט אן דעם שבת זאלסטו זינגען: "לכבוד שבת!" "עס קומט שוין שבת!" עס ווערט געברענגט (משנה ברורה סימן רנ, סעיף קטן ב): אז בשעת מען קויפט איין לכבוד

שְׁבַת זָאל מְעַן אַרְוִיס זָאגן מִיטן מוֹיִל דִּי װערטער: "לְכָבוֹד שְׁבַת", װייל װי מְעַר מְעַן זָאגט אז מְעַן טוט אַלְעס לְכָבוֹד שְׁבַת - אַלץ אַ גְרַעסְעֶרע קְדוּשָׁה קוּמט אַראַפּ.

גְּעִדְעֶנְק ןוואס דער הייליגער רַבִּי נִתָּן זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה הָאֵט גְּעִזָּאגט: "אִיף װייל אַלץ זיין פון די נְרֵדְפִים"; זָאלְסְט קייןמַאל נישט װייל טון אַ צווייטן - בְּפֶרֶט דִּי אַיִגְעֶנע װייל.

אִיף װעל דיר אַם יִרְצֶה ה' שְׁרַיִבֵּן מְאָרְגֵן מְעַר בְּאַרְיִכוֹת ןוואס אִיף מִיין, װייל אִיף מוז יַעֲצֹט לױפֵּן צו מִינְע טייערע בְּחױרִים װעלכע װאַרְטן אױף אַבִּיסֶל חִיזױק; בְּחױרִים הָאבֵּן גְּאַרְנִישֶׁט אױף דער װעלט, דאַרף אִיף זיין אַרײַן שײַנען אז זיין הָאבֵּן יֵא אַיִנְנעם אױף דער װעלט - דַּעם אַיִבְעֶרְשֶׁטן.

אַ גױטע נַאכְט.

...

~~~~~

שאלות ותשובות

איך האב נישט קיין געפיל צו אידישקייט, וואס קען איך טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב נישט קיין געפיל צו אידישקייט, וואס קען איך טון?

לייבי

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לכבוד לייבי גרויזאר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער א מעשה וואס איז פֿארגעקומען ביים הייליגן רבי'ן; דו ווייסט דאך אז דער רבי האט זייער אסאך גערעדט צו זיינע תלמידים פון תפילה והתבודדות און פון זאגן תהילים - אז דאס איז דער עיקר אין עבודת השם. איינמאל ווען דער רבי האט גערעדט פון זאגן תהילים, תחינות ובקשות און שמועסן מיטן אייבערשטן האט זיך אנגערופן 'יודל זכותו גן עלינו - א תלמיד פון רבי'ן - און געפֿרעגט: "איך זוכין שיהיו הדבורים בהתעוררות הלב?" ווי איז מען זוכה צו זאגן תהילים און רעדן צום אייבערשטן מיט א געפיל, אז עס זאל ארויס קומען פון הארץ? האט דער רבי אים געזאגט: "תאמרו לי, אצל איזה צדיק קבלתם התעוררות הלב? העקר הוא האמירה בפה", נאר דער עיקר איז מען זאל רעדן צום אייבערשטן אפילו אן קיין שום געפיל און קיין שום טעם (חיי מוהר"ן).

סימן תמא).

עס שטייט נישט ביי קיין שום מצוה: "צריכין להרגיש טעם בהמצוה", אז מען דארף שפירן א טעם ווען מען טוט די מצוה; עס שטייט נישט אין הלכות תפילין אז מען קען נאר לייגן תפילין ווען מען האט א געפיל. מיר דארפן דינען דעם אייבערשטן אין אלע מצבים - נישט קיין חילוק צי מען שפירט א טעם אדער נישט.

נעם דיר גוט אריין אין קאפ אז: "אידישקייט האט גארנישט מיט געפילן"; א מענטש דארף דינען דעם אייבערשטן אפילו ער שפירט נישט קיין שום טעם אין זיין עבודת השם; דאס דארף זיין דער שטרעבן פון א איד: צו דינען דעם אייבערשטן מיט

תמימות ופשיטות אן קיין שום חכמות און זיך פרייען מיט פשטות יהדות; גיין דאווענען יעדן טאג שחרית מנחה מעריב מיט מנגן, לערנען יעדן טאג אביסל מקרא, אביסל משניות און גמרא און זיין פרייליך מיט דעם אז מען איז א איד און אז מען איז זוכה צו דינען דעם אייבערשטן.

מאך דיר א שיעור אין רבינ'ס ספרים, אין זיינע הייליגע שיחות - וועסטו האבן חיזוק צו זיין א איד. דער הייליגער רבי האט דערציילט (שיחות ה"ז, סימן מח): אמאל האט דער הייליגער בעל שם טוב זכר צדיק לברכה געהערט אויסרופן אין הימל אז ער האט פארלוירן זיין גאנצע עולם הבא, ער איז ער געווארן זייער צעבראכן דערפון און ער האט נישט געהאט מיט וואס זיך צו מחי' זיין, האט ער זיך אנגערופן: "אני אהב את השם ותברך בלא עולם הבא", איך האב ליב דעם אייבערשטן אפילו איך וועל נישט האבן קיין עולם הבא! "וכל אדם אפלו איש פשוט, אי אפשר להיות איש כשר באמת כִּי־אם כְּשִׂיכוֹל לַעֲמֹד בְּכָל כּוֹל", זאגט דער רבי אז יעדער איד וואס וויל דינען דעם אייבערשטן דארף זיין גרייט צו דינען דעם אייבערשטן אפילו מען וועט נישט באקומען קיין שום שכר - נישט אויף דער וועלט און נישט אויף יענע וועלט, נאר אזוי קען מען זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

...

וואס טוט מען ווען מ'קען נישט רעדן צום אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

פאר א צייט צוריק האב איך געשיקט א שאלה וואס צו טון מיט מיין זון וואס האט א שכן האט אים אנגעריקט אויף נישט צניעות'דיגע פלעצער, איך האב באקומען די תשובה [די שאלה און תשובה איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], און איך מוז זיך באדאנקען פאר דעם, אזוי האב איך געוואוסט וואס איך האב צו טון, און ווי אזוי צו גיין אויפ'ן ריכטיגן וועג.

און בכלל דארף איך זיך באדאנקען פאר אלע שיעורים וואס זענען מוזא'דיג מחזק מיר מיט מיין מאן. מיין מאן וויל זיך באזונדער באדאנקען פאר די הערליכע תפלות וואס ער האט מיטגעהאלטן ביי אייך אין אומאן, ער איז שוין צען יאר אין ברסלב, און פארט שוין צען יאר קיין אומאן אויף ראש השנה, אבער ער האט נאך קיינמאל נישט מיטגעהאלטן אזעלכע שיינע תפלות מיט אזא התעוררות, ער איז אהיימגעקומען מיט א ספעציעלע פרישקייט און מיט עקסטערע כוחות.

יַעֲצֵט וְיִלֵּךְ אִיד פֶּרְעֹה אֶשְׁאַלָה פֹּה מִיּוֹן מֵאֵן, פֹּה וְעֵן עַר אִיז מְקוּרָב גְּעוֹוֹרְן קִיין בְּרִסְלָב, הָאֵט עַר אֲנִיגְעוּהוּבֵן זִייער מְפִיד זיין אויף הַתְּבוּדָה יַעֲדֵן טָאג, שׁוֹיִן יֶאֱרֵן וְאֵס עַר פֶּרֹבִירְט צו רַעֲדֵן צוּם אִיבְעֶרֶשְׁטֵן, אָבֵער עֵס גִּיט נִישְׁט אַרוֹיס קִיין וְעֶרְטֵער. עַר קֵען זִיפֹן אַ שְׁעָה צִיט אֶן רַעֲדֵן, און זִינְען קוּמְט אִים אֶן שְׁוֹעֵר, און גְּעוֹעֲנִלִיד שְׁלֶאפֶט עַר אִיין צוּם סוּף.

עַר וְעֵט נִישְׁט מִיּוֹאֵשׁ דַּעַרְפוֹן, עַר גִּיט וְיִיטֵער אֶן צו פֶּרֹבִירְן יַעֲדֵן טָאג, אָבֵער לְמַעֲשֵׂה טוֹט אִים זִייער וְיִי אַז עַר קֵען נִישְׁט רַעֲדֵן צוּם אִיבְעֶרֶשְׁטֵן, עַר שְׁפִירְט אַז וְעֵן עַר וְאֵלְט וְעֵן זִיד אִויסְגֶּערֶדְט צוּם אִיבְעֶרֶשְׁטֵן וְאֵלְט אַרוֹיסְגֶּענֶאנְגֵען פֹּה אִים אַלֶע שְׁוֹעֲרִיקִיטֵן. עַר אִיז שׁוֹיִן גְּענֶאנְגֵען צו פֶּאַרְשִׁידֶענֶע טֶערֶעפִיסְטֵן, צו זיין הָאֵט עַר יֵאֵ גְּעֻקֶענְט רַעֲדֵן, אָבֵער זיין הָאָבֵן אִים נִישְׁט צוֹפִיל גְּעֻקֶענְט הַעֲלָפֹן. עַר וְיִל גִּיין נֶאָר צוּם אִיבְעֶרֶשְׁטֵן, עַר קֵען אָבֵער נִישְׁט רַעֲדֵן צו אִים.

אִיד הָאָף אַז אִיר וְעֵט אונֶז קֵענֶען אַרוֹיסְהַעֲלָפֹן, אַ גְּרוֹיסֵן יִישֵׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיְחִי, ח' טַבַּת, שְׁנַת תשע"ט לְפָרֶט קֶטֶן
מֵרַת ... תַּחֲנִי'.

אִיד הָאָב עֶרְהֶאֱלֵטֵן אִייער בְּרִיוֹן.

דַּעַר עִיקָר אויף וְאֵס מְעַן דַּאָרְף בְּעֵטֵן דַּעַם אִיבְעֶרֶשְׁטֵן אִיז זֹכָה זיין צו הָאָבֵן אַ קְלֶאָרֶע אֲמוּנָה. וְיִיל דַּעַר הִיילִיגֶער רַבִּי זָאָגְט (לִיקוּטֵי מוֹחֲרִין, חֵלֶק א', סִימָן סב): "וּבְאֵמַת, אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֹם, 'שְׁמַלְא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', וְהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִילָה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִילָה, וְנֵדָאִי הִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּהַתְּלַבּוּת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדַּק מֵאֵד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו", וְעֵן אַ מְעַנְטֵשׁ וְאֵלְט וְעֵן גְּעוֹוִיסְט בִּי זִיד קְלֶאָר אַז דַּעַר אִיבְעֶרֶשְׁטֵער שְׁטִיט נֶעבֵן אִים בְּשַׁעַת עַר דַּאוּעֶנְט און עַר הָעֵרְט אִים יַעֲדֶעס וְאֵרְט וְאֵס עַר בְּעֵט, וְאֵלְט דַּעַר מְעַנְטֵשׁ גְּעֶאדֶּאוּנְט אַזוֹי וְיֵ עֵס דַּאָרְף צו זיין און עַר וְאֵלְט מְכוּוֹן גְּעוֹוֶען יַעֲדֶע אִינְצִיגֶע וְאֵרְט וְיֵ אַזוֹי עַר זָאָגְט עֵס אַרוֹיס.

מוֹחֶרָא"ש זָאָגְט: מְעַן זַעַט אַז אַ מְעַנְטֵשׁ קֵען רַעֲדֵן צו זיין חֶבֶר לֶאנְגֶע שְׁעוֹת פֹּה כֹּל מִינֵי זַאָכֵן, עַל דָּא וְעַל הָא, און וְעֵן עֵס קוּמְט צו רַעֲדֵן צוּם אִיבְעֶרֶשְׁטֵן קֵען עַר נִישְׁט עֶפְעֶנֶען זיין מוֹיל אַרוֹיס צו זָאָגֵן אֶפִּילוֹ אִיין וְאֵרְט; דָּאָס קוּמְט פֹּה חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, מְעַן שְׁפִירְט נִישְׁט דַּעַם אִיבְעֶרֶשְׁטֵן און מְעַן זַעַט אִים נִישְׁט, מְעַן שְׁפִירְט וְיֵ 'קִינְגֶער הָעֵרְט מִיר נִישְׁט אִוִיס' - דָּאָס מֵאָכְט עֵס זָאל זיין שְׁוֹעֵר צו רַעֲדֵן צוּם אִיבְעֶרֶשְׁטֵן.

וְעֵר רַעֲדֵט נֶאָף וְעֵן אַ מְעַנְטֵשׁ זִינְדִיגְט, דַּעֲמֶאֱלֵט הִיבְט עַר אֶן הָאָבֵן פִּיגְלֶעף אִין קַאפּ; עַר הִיבְט אֶן טְרֶאכְטֵן אַז דַּעַר אִיבְעֶרֶשְׁטֵער וְיִיל נִישְׁט צוּהֶעֶרֶן זִינֶע תְּפִילוֹת, וְאֵס דָּאָס קוּמְט פֹּה זִינֶע עֲבִירוֹת, אַזוֹי וְיֵ דַּעַר הִיילִיגֶער רַבִּי זָאָגְט (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן כב): "הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה לְאָדָם", דִּי עֲבִירוֹת וְאֵס אַ מְעַנְטֵשׁ טוֹט בְּרַעֲנֶגֶען

אַרְיִין אֵין אִים שְׁלַעֲכָטַע מִחֻשְׁבוֹת פּוֹן כְּפִירָה אֵינַעם אֵיִבְעַרְשָׁטָן, אַזוֹי ווִי דְעַר נְכִיא זְאָגָט (ישעיהו נט, ב): "כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מִבְּדָלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם, וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוּעַ", אֵיִעֲרַע עֲבִירוֹת טֵיילָן אָפּ צְווישָׁן אֵיִף אֵינַעם בְּאִשְׁעַפְּעַר; דָּאס מַאֲכָט עָס זָאל זײַךְ שְׁפִירָן ווִי דְעַר אֵיִבְעַרְשָׁטַעַר אֵיז נִישְׁט מִיטָן מְעַנְטָשׁ.

דְּעַרפֿאַר דָּאַרף מְעַן אַסאַף בְּעַטָן דְּעַם אֵיִבְעַרְשָׁטָן אוֹיף אֲמוּנָה; מְעַן זָאל זֹכָה זַיִן צו שְׁפִירָן ווִי דְעַר אֵיִבְעַרְשָׁטַעַר אֵיז דָּא, דְּעַמָּאַלְט וועט דְּעַר מְעַנְטָשׁ שׁוֹיִן נִישְׁט הָאַבָן דְּעַם פְּרָאַבְלֵעַם אַז מְעַן הָאַט נִישְׁט וואַס צו רַעֲדָן, מְעַן וואַלְט נִישְׁט אוֹיפְּגַעְהַעֲרָט צו רַעֲדָן צוֹם אֵיִבְעַרְשָׁטָן כְּדַבֵּר אִישׁ אַל רַעְהוּ.

...

[די בריוו אויף וועלכע די אויבנדערמאנטע בריוו באציט זיך:

א שכן האט אנגעריירט מיין קינד אויף נישט צניעות'דיגע פלעצער, וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל מוז איך זיך באדאנקען פאר די הערליכע שיעורים און חיווק, דאס איז ממש מיין לעבן, די לעבן ווערט גרינגער און שענער, און די קינדער זעען מער א פרייליכערע מאמע, און אזוי ווייטער טוישט דאס מיין גאנצן לעבן צום גוטן.

מיין פראגע איז אזוי, בערך א יאר צוריק האט איך אנגעהויבן הערן די שיעורים, און איך בין נתעורר געווארן איבער דעם ענין צו רעדן אפן צו די קינדער, זיי אנווארענען זיך אכטונג צו געבן פון קראנקע בחורים און מענטשן, און זייט דעמאלט רעד איך צו מייע קינדער איבער דעם יעדע שטיק צייט, און אויך זאג איך זיי אז אויב האבן זיי א חשד אויף איינעם זאלן זיי קומען דערציילן.

איין טאג קומט צו מיר מיין זון - 9 יאר אלט - און דערציילט מיר אז לעצטע יאר האט אים א שכן - א אינגל פון 12 יאר - אנגעריירט אויף נישט צניעות'דיגע פלעצער, און ער האט דעמאלט מורא געהאט צו דערציילן די מעשה און יעצט האט ער גענומען די שטארקייט צו קומען דערציילן. (שפעטער האט ער שוין נישט געוואלט איך זאל רעדן מיט אים וועגן די מעשה).

יעצט איז מיין שאלה וואס איך זאל טון מיט דאס קינד, אז ער זאל נישט געשעדיגט ווערן פון דעם, ער איז א וואויל אינגל און האט ליב צו לערנען, איך האב אים געזאגט ער זאל זאגן משניות, אבער מענטשן האבן מיר צוגערעדט אים צו שיקן צו א געוויסע סארט טערעפי וואס קען אינגאנצן ארויסנעמען פון אים דער פראבלעם, און מ'קען אויך זען אויב ס'איז שוין אריבער אינגאנצן אדער נישט, פון די שיעורים האב איך אבער פארשטאנען אז דאס איז נישט די עצה, איך בין אבער נישט רואיג וואס איך דארף צו טון.

און נאך א שאלה איז וועגן דעם בחור דער פוגע וואס איז היינט שוין 13 יאר, און איז אריין צו א גוטע ישיבה און קוקט אויס א גוטער בחור, ווייסן מיר נישט אויב מיר זאלן דאס דערציילן פאר זיינע עלטערן, וואס וועלן זיי דען קענען טון? און וואס קענען מיר טון?

איך וועל זיך פרייען צו באקומען א קלארע ענטפער וואס מיר דארפן צו טון.

א גרויסן יישר כח.

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת תשע"ט
לפרט קטן

מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר ציט אויף אייערע קינדער מיט יראת שמים; איר געבט אכטונג אויף אייערע קינדער זיי זאלן האבן גוטע חברים און אז זיי זאלן זיך דערווייטערן פון שלעכטע חברים.

בנוגע די מעשה וואס אייער קינד פון 9 יאר אלט האט אייך דערציילט, אז א שכן - א קינד פון 12 יאר - האט אים אנגעריירט אויף נישט צניעות'דיגע פלעצער און איר ווילט וויסן וואס איר דארפט טון.

איר זאלט ווייטער רעדן צו אלע אייערע קינדער בכלליות פון זיך אכטונג געבן פון שלעכטע חברים, עס איז נישט גענוג אז מען זאגט ברמיזה: מען דארף האבן 'גוטע חברים', און מען טאר זיך נישט חבר'ן מיט 'שלעכטע חברים', נאר מען דארף ארויס זאגן קלאר און דייטליך פאר די קינדער ווא מען טאר נישט לייגן די הענט און וואו מען טאר נישט קוקן וכו', און אויב א צווייטער - זאל זיין ווער זאל נאר זיין - וויל אים אנריירן זאל ער אנטלויפן פון יענעם און קומען דערציילן, אזוי וועלן זיי זיין ערליך און ריין.

רעדט'ס נישט מער מיט אייער קינד פון די מעשה, עס איז גענוג אז ער האט עס אייך דערציילט, יעצט זאלט איר אים נאר הייבן. ער שעמט זיך פון דעם, עס איז נישט גוט איר זאלט דאס אים אויפברענגען, ער האט שוין תשובה געטון אויף דעם.

מען דארף אריין לייגן אין קינדער אז מען קען תשובה טון כדי זיי זאלן נישט ארום גיין מיט שלעכטע מחשבות אז דער אייבערשטער איז ברוגז אויף זיי, מען דארף זיי מחנך זיין זיי זאלן וויסן אז אפילו מען האט געטון אן עבירה קען מען תשובה טון און ווערן א גרויסע צדיק.

זייער גוט אז איר געוואוינט אים איין צו זאגן משניות, דאס וועט אים מאכן פאר א גרויסער צדיק, אבער געדענקט אז א קינד דארף אויך שפילן; ווען ער קומט אהיים פון חדר איז נישט גוט צופיל אים צו שטופן צו לערנען, א קינד דארף זיך אויסגעבן מיט שפילן, נאר שפעטער ווען ער ענדיגט שפילן בלייבט נאך צייט, דעמאלט איז גוט אים צו צוגעוואוינען צו לערנען אויפן סדר דרך הלימוד צו זאגן אסאך משניות.

איר קענט מעורר זיין די עלטערן פון דעם בחור זיי זאלן רעדן צו אים; די קינדער זענען נישט שולדיג, ווייל ליידער רעדט מען נישט צו זיי. עס קען זיין אז זיי ווייסן אז זיי טוען נישט קיין איידעלע זאך אבער זיי ווייסן נישט ווי גרויס די עבירה איז און וויפיל מען ליידט פון דעם שפעטער. איר דארפט נאר אכטונג געבן נישט צו מאכן א קריגעריי, ווייל זיי קענען נאך אויסדרייען די מעשה אויף אייך וד"ל.

עלטערן דארפן אסאך וויינען צום אייבערשטן פאר גוטע קינדער; בפרט א אידישע מאמע דארף ביי די שבת ליכט פארגיסן טרערן צום אייבערשטן אויף יעדע קינד באזונדער.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט אז א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער"; דערפאר דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן זיי זאלן זוכה זיין צו ערליכע און געזונטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים].

ווי אזוי קען איך זיך ארויסזען פון עבירות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך זע ווי איר מאכט כסדר שיינע תפלות אויף אידיש אין די בריוו, האב איך געוואלט בעטן אויב איר קענט אויך מאכן פאר מיר א תפלה אויף אידיש.

איך בין א אינגערמאן, און איך מוּטשע זיך זייער אין קדושה, איך פאל אסאך דורך אין פגם הברית רחמנא ליצלן. דער ראש ישיבה זאגט אלץ אז ער קען פארשטיין א בחור וואס פאלט דורך אבער נישט קיין אינגערמאן, דער פאקט איז אבער ביי מיר אז ווען מ'איז שוין איינגעוואוינט צו עפעס איז זייער שווער זיך

אֲפָצוּעוֹוּאוֹינְעוּ, און כאַטש וואס איד קָעב ב"ה שײן מיט מיין ווייב, אן קיין פֿרישות, פון דַעסֵט וועגן איז נאכאַלץ מים גנובים ימתקו. און נאכדערצו אז די וועלט איז אזוי אָפֿן היינט, און וויפיל מ'זאל זיך דַערווייטערן פון שלעכטע פֿלים, קען מען אַלץ טרעפֿן א וועג זיך אַנצוטֿרעפֿן מיט שלעכטע זאכן, און דורכפֿאלן רחמנא ליצלו.

איד הער אייערע שיעורים, איד לייז די בריוו, אָבער נאכאַלץ האלט איד איין פֿאלן. כאַטש וואס איד מוז מוֹדֵה זיין אז דאס פֿאלן איז גאר אַנדערש, מ'פֿרובירט תשובה צו טון, מ'פֿרובירט זיך צוריק צו כאַפֿן, אָבער איד נאכאַלץ נישט א וועג בִּדְרָךְ הִטְבַּע אז איד זאל אַמאַל נאך אַרויסקריכן פון מיין שמוץ.

איד האָף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר שרייבן א תפלה צו זאגן יעדן טאג, אָפֿשֵׁר וועט דאס מיר העלפֿן.

א גרויסן יישר פח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פֿרֶשֶׁת וַיְחִי, ט' טַבֵּת, שְׁנַת תשע"ט לִפְרֵט קָטָן לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאַלסטו אז ווער עס פֿאַלט אַרײַן אין די עבִירָה פון פֿגם הִבְרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה ווערט פֿשוט מְשׁוּגָע... די עבִירָה רײַסט אויס דעם מַעֲנֵטֵשׁ און עס נַעֲמֵט אַנוּעֵק פון אים די גאַנצע שְׂכָל. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאַגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לו) אז רוב מְשׁוּגָעִים ווערן מְשׁוּגָע פון די עבִירָה פון פֿגם הִבְרִית, אַלֶּע צְרוֹת וואס מָעֵן לײַדֵט קומט פון חֲטָאוֹת נַעוּרִים, פון מוֹצִיא זײַן זֶרַע לְבִטְלָה און דאס מאַכט אז דער מַעֲנֵטֵשׁ זאל אַלֶּעס פֿאַרלירן. אָבער דער רבי געבט אונז אן עצה אויף דעם (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'): "דער יצֵר הרע וואס מאַכט מְשׁוּגָע דעם מַעֲנֵטֵשׁ מיט עבִירוֹת קען מָעֵן נישט מְכַנִּיעַ זײַן נָאר מיט אַ שְׁטַעקֵן וואס זעט אויס ווי א ו', דאס מײַנט מָעֵן די תּוֹרָה"; איז מוהרֵא"ש זכֵּרוֹנוֹ לְבִרְכָה מִסְבִּיר אז דאס גײט אַרױף אויף די ו' סְדְרֵי מִשְׁנָה", אז מָעֵן לַעֲרַנֵט מִשְׁנׁוֹת קען מָעֵן זיך רײַניגן פון אַלֶּע פֿלעקֵן אין צוריק באַקומֵן דעם מח.

דַעריבֿער ווער עס האט פֿוגם געווען אין פֿגם הִבְרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה דאַרף זאַגן אַסאַך מִשְׁנׁוֹת, ביז ער וועט קענען אַראַפ נַעֲמֵען פון זיך אַלֶּע פֿלעקֵן. מִשְׁנׁוֹת האט אַ סגולָה אז עס רײַניגט די נִשְׁמָה און עס נַעֲמֵט אַראַפ פון איר אַלֶּע ראַסט, אזוי ווי עס ווערט געברענגט (מִדְּרַשׁ פֿלפּוּיֹת אוֹת אֶלֶיךָ, סוף עֵנף "אפוד") אז אֲשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב זִיָּצַט בײַם טויער פונעם גיהנום און לאַזט נישט אַרײַן די אַלֶּע וואס האָבן געלעַרנט אַסאַך מִשְׁנׁוֹת.

וואויל איז דעם וואס לערנט אַסאַך מִשְׁנׁוֹת; מִשְׁנׁוֹת ברענגט פֿרַנְסָה, אזוי ווי מָעֵן זעט אז מִשְׁנָה באַטרעפֿט וויפיל פֿרַנְסָה. אזוי אויף באַטרעפֿט מִשְׁנָה די זעלבע

”נִשְׁמָה”, ווייל ווער עס לערנט אסאך מַשְׁנִיּוֹת בַּאֲקוּמַט א גייע נִשְׁמָה און וועט האָבן פֿרנסה בְּשִׁפְע.

אז דו האסט חתונה געהאט און עס פלאקערט אין דיר ווייטער די גרויסע עבירה פון הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן צוליב דיין רגילות פון דייע וינגע יארן, זאלסטו נעמען די עצה פון הייליגן רבי'ן און זאגן אסאך משניות. ווייל עס איז נישט דא נאך א זאך וואס זאל אויסרייניגען דאס שלעכץ פונעם מענטש ווי לימוד משניות. ווען מענטשן וואלטן ווען געוויסט וואס משניות טוט פארן מענטש וואלטן זיך אלע געפלייסט אין דעם.

מוהרא"ש זכרונו לברכה ברענגט פון זוהר הקדוש (פי תצא רעז): ”מארי משנה, דאינון מלאכי השרת ממש”, די אלע וואס לערנען משניות ווערן אזוי ריין און הייליג ממש ווי מלאכים, ”ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, על בר נש אי יהא כמלאך ?? צבקות תורה בקשו מפיהו, נאי לאו לא בקשו תורה מפיהו”, די אלע וואס לערנען משניות ווערן אזוי ווי די הייליגע מלאכים וואס באדינען דעם אייבערשטן און זענען זוכה צו לערנען תורה מיט אנדערע אידן וכו'.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט אפלאזן דייע שלעכטע מעשים, ווייל חוץ וואס די ברענגסט א שאדן אויף דיין נשמה וועסטו אויף האבן א שאדן אויף דיין גוף, אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רמ, סעיף יד): ווי מער א מענטש איז פאגם בבית - ”זקנה קופצת עליו”, ווערט ער אפגעשוואכט און פארעלטערט, ”נכחו תשש”, און ער פארלירט די כוחות. אזוי אויך ”עיניו כהות”, די אויגן ווערן אים אפגעשוואכט, ”ורית רע נודף מפיו”, עס הייבט אן גיין א שלעכטע גערוד פון זיין מויל; ”ושער ראשו וגבות עיניו וריסי עיניו נושרים וכו'”, די האר פון קאפ און פון די אויגן ברעמען פאלט ארויס, ”והרבה כאבים חוץ מאלו באים עליו”, און עס ברענגט אויף אים נאך אסאך ווייטאגן.

עֲדַע אַיבֶּעריגע מינוט וואס דו האסט זאלסטו זאגן משניות, דורךדעם וועסטו זוכה זיין ארויס צו קריכן פון אלעם שלעכטס.

...

וואס טו איך אז איך קען נישט רעדן צום אייבערשטן, זייענדיג אזוי צעבראכן?
שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א

אײד האב אײד געשריבן א שאַלֶּה איבער דעם וואס אײד זע נישט קײן וועג בְּדָרֵךְ הַטֵּבֵע אַז אײד זאַל נאָך א פּלֶה ווערן, נאָכדעם וואס אײד האב נאָך עטליכע געשוויסטער העכער מיר. ײִשר פּח פּאר די ענטפּער וואס אײד האב באַקומען מיט די עצות און חיזוק [זע די בריוו ביים סוף פון דעם בריוו].

למעשה זענען אָבער דאָ טעג וואס אײד שפּיר זיך ממש פּאַרלױרן און אײד בײַן זײער דעפּרעסױט. אײד שפּיר אַז קײנער פּאַרשטײט מיר נישט, און אײד האב קײנעם נישט אין מײן לעבן. אײד ווייס נישט פּאַרױאס אײד שטײ אױף אײנדערפּרײ, און אײד בײַן ממש אײנגאַנצן פּאַרלױרן. אײד קוק אָן די װעלט אַלס גאַר אַ שלעכטע און טונקעלע פּלאַץ, אײד שפּיר אַז דער אײבערשטער האט מיר אײבערגעלאָזט און ער דאַרף מיר מער נישט האָבן.

אין אזא צײט, ווען אײד וויל רעדן צום אײבערשטן, קען אײד ממש נישט רעדן קײן וואָרט צו אים. ווי אזוי קען אײד זיך האַלטן שטאַרק און נישט ווערן צעבראַכן פון די אלע שוועריקײטן וואס אײד גײ אַרײַבער? אײד האָף איר וועט מיר קענען מחזק זײן. אַ גרױסן ײִשר פּח.

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ב' פְּרַשְׁת וַיְחִי, ט' טבת, שְׁנַת תשע"ט לַפְּרָט קָטָן

... תח"י.

אײד האב עֲרֵהאַלְטֵן אײער בריוו.

וויסן זאַלט איר אַז פון הימל פּרובירט מען אויס יעדן אײנציגסטן מענטש מיט שווערע נסיונות; עס איז נישט דאָ קײנער אױף דער װעלט וואס זאַל נישט אַרײַבער גײן שווערע ביטערע נסיונות - אַלעס ווייל מען וויל זען פון הימל צו וועם דער מענטש וועט זיך ווענדן ווען ער האט זײן צרה, אויב מען וועט אױפֿגעבן אָדער מען וועט זיך ווענדען צום אײבערשטן.

דער זוהר הקדוש זאָגט (תּקדמה, ד.): יעדן טאָג גײט אַרױס אַ פּת קול פון הימל וואס רופּט אויס: "מאַן מנכּוֹן די חשוכא מֵהַפְּכֵן לְנִהוּרָא"? ווער פון אײך קען אײבערדרייען און מאַכן פון טונקל - לײכטיג, ״וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא עַד לֹא יִיתוֹן הַכֹּא״ ווער פון אײך קען אײבערדרייען און מאַכן פון ביטער.. זײס; "מאַן מנכּוֹן דְּמַחְכָּאן בְּכֹל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְּנִהוּרִי וְכוּ'?" ווער וואָרט יעדן טאָג אַז עס זאַל לײכטיג ווערן - דער וועט האָבן אַ חלק לעולם הבא; ווייל ווען אַ מענטש איז זוכה און ער מאַכט פון זײן ביטערע לעבן אַ זײס לעבן און פון זײן טונקלקײט - לײכטיג, ווייל ער ווייסט אַז אין די טונקלקײט איז באַהאַלטן דער אײבערשטער און אין דער ביטערניש איז באַהאַלטן דער זיסער באַשעפּער - דער איז אַ צדיק און ער איז זוכה צו עולם הבא.

פּרובירט מיט אלע אײערע כוחות זיך צו שטאַרקן אין די הייליגע אַמוּנָה, אַמַת עַס איז אײך זײער שווער, איר ווילט חתונה האָבן אָבער איר האט נאָך פּאר זיך עטליכע

געשוויסןטער וואס דאס מאכט אייך זייער צעבראכן, אָבער מיט דעם אלעם דארפֿט איר קוקן אויף די חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אייך. דער רבי האט אונז געגעבן א וועג פון טראכטן, אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו קוקן אויף די ניסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר ז, חלק א', סימן קצה): דוד המלך האט שטענדיג געזוכט עפעס גוטס אויף וואס ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס – האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי מען זעט ווי דוד המלך דאנקט דעם אייבערשטן (תהלים ד, ב): "בצר הרחבת לי – רבונו של עולם איך דאנק דיר אויף דעם וואס אין די צרה האסטו מיר ברייט געמאכט".

אזוי זאלט איר טון; איר זאלט אנהייבן דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט אייך, און ווי מער איר וועט אים דאנקען אויף אלע גוטע זאכן וואס ער טוט מיט אייך וועט אייך גרינגער ווערן אויפן הארצן און עס וועט אייך בעסער ווערן. און איינמאל אייער הארץ וועט זיין אפן וועט איר שוין קענען גוט וויינען צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות כלאי בהמה, הלכה ד, אות ו): מיר געפונען ביי דוד המלך אז ווען זיין זון אבשלום האט אים געוואלט הרגענען האט ער געזינגען דעם קאפיטל (תהלים א): "מזמור לדוד: בבְּרַחֵו, מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ", און גלייך נאכדעם הייבט ער אן שרייען און וויינען: "ה', מֶה-רַבּוֹ צָרָיִי, בְּאִשְׁפַּעֲרֵי, אִיךְ הָאֵב אֲזוּיפִיל צְרוֹת, רַבִּים קָמִים עָלָיִי", אסאך מענטשן ווילן מיר שלעכטס טון, "רבים אמרים לנפשי: אין ישועתה לו באלקים סלה", אלע זאגן מיר אז איך האב שוין נישט קיין שום תקנה; לכאורה איז דאס זייער אינטערעסאנט – אנהייבן הייבט זיך עס אן מיט א געזאנג און גלייך נאכדעם הייבט ער אן וויינען? נאר די הסבר איז אז ווען א מענטש גייט אריבער א צרה איז ער אין א גרויסע ספנה, ווייל חוץ פון די צרה אין וואס ער געפונט זיך קומט נאך צו שלעכטע מחשבות. ער הייבט אן טראכטן אז דער אייבערשטער דארף אים נישט און אז דער אייבערשטער הערט אים נישט אויס חס ושלום, דאס מאכט אז ער זאל נישט קענען רעדן צום אייבערשטן, – אזוי ווי איר שרייבט אינעם פרייו: "איך קען ממש נישט רעדן קיין ווארט צו אים"; – דאס אלעס איז דוד המלך אריבער געגאנגען ווען ער האט געהאט די ביטערע צרות, דערפאר האט ער אנגעהויבן צו זינגען צום אייבערשטן דורכדעם וואס ער האט געטראפן אינעם צרה אפילו א פינטעלע גוטס, און גלייך נאכדעם ווען ער האט אנגעהויבן דאנקען דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער טוט מיט אים, האט זיך אים זיין הארץ געעפנט און ער האט געקענט אנגעהויבן צו בעטן;

אזוי איז געבויט רוב ספר תהילים, עס הייבט זיך אן מיט א געזאנג און גלייך נאכדעם א געבעט.

אזוי זאלט איר אויך טון, הייבט אן דאנקען דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, איך דאנק דיר פאר מיין שיינע לעבן וואס דו האסט מיר געגעבן; איך בין געזונט און איך האב אלעס גוטס. אזויפיל מענטשן זענען געבען נישט געזונט און ליגן אין שפיטאל השם ישמרנו, און מיר האסטו געגעבן א געזונטע לעבן.

הייליגער באשעפער, איך בעט דיר העלף מיר! איך וויל שוין חתונה האבן, איך וויל שוין אויפשטעלן מיין אייגענע שטוב; איך ווארט שוין אזוי לאנג אויף מיין זיווג. רבוננו של עולם, העלף מיר און מיינע געשוויסטער אז מיר זאלן אלע טרעפן בקרוב שידוכים; איך פארלאז מיר נאר אויף דיר! " אזוי זאלט איר שטענדיג טון, קודם דאנקען בפרישות פאר אלעס וואס דער אייבערשטער גיבט אייך און נאכדעם זאלט איר בעטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט טרעפן אייער זיווג הגון בקרוב.

...

[דער בריוו אויף וועלכער דער אויבנדערמאנטע בריוו באציט זיך:

בדרך הטבע זעט נישט אויס אז איך וועל נאך א כלה ווערן.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל וואס ווארט אויף א שידוך, איך האב דריי געשוויסטער עלטער פון מיר, די עלטסטע איז שוין 27 יאר, און מיינע עלטערן ווילן נישט אויסלאזן די עלטערע און חתונה מאכן קודם די יונגערע, און איך ווייס נישט וואס צו טון.

איך בעט זייער אסאך דעם אייבערשטן, אבער עס רוקט זיך גארנישט. איך בין זייער צעבראכן פון מיין מצב, ווייל בדרך הטבע זעט מיר אויס אז איך וועל קיינמאל נישט חתונה האבן, אויב מיינע עלטערן ווילן נישט אויסלאזן די עלטערע. און ווען איך הויב טראכטן די מחשבות ווער איך זייער דעפרעסט.

איך וואלט געפארן קיין יבנאל אויסצואגן תהלים ביים ציון פון מוהרא"ש זי"ע אז איך זאל געהאלפן ווערן, אבער מיין משפחה איז נישט ברסלב, און זיי זענען בכלל נישט צופרידן אז איך בין אנגעקומען קיין ברסלב.

ביטע געבט מיר אן עצה וואס צו טון, א גרויסן יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ז מר-חשון, שנת תשע"ט לפרט קטן

... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

כאטשיג בדרך הטבע זעט אייך נישט אויס אז איר וועט אמאל קענען חתונה האבן, זאלט איר וויסן אז עס איז דא א זאך וואס איז העכער פון 'טבע', דאס איז 'תפילה' וואס איז העכער פון די טבע. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רנ): "הַטָּבַע מִתְּיָב כָּף, וְתַפִּילָה מְשַׁנָּה הַטָּבַע", תפילה איז משנה די טבע; עס איז נישט שייך צו זאגן: 'בדרך הטבע וועל איך קיינמאל נישט חתונה האבן' ווייל תפילה איז העכער פון די טבע. מיט תפילה וועט איר אויסבעטן פאר אייערע געשוויסטער און פאר אייך גוטע שידוכים.

די גאנצע זאך פון שידוכים איז א פארבארגענע זאך, דאס איז פארהוילן פון אלעמען און ליגט נאר אין דעם אייבערשטנס הענט; עס האט נישט צו טון צי די עלטערן ווילן יא צי נישט, עס האט נאר מיטן אייבערשטן. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה טו, ג): "מְצִינּוּ בַתּוֹרָה בְּנִבְיָאִים וּבְכַתּוּבִים שְׂאִין זְוִגוּ שָׁל אִישׁ אֶלָּא מִן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא", מיר געפונען אין די תורה און נביאים און אין כתובים אז א שידוך האט נאר מיטן אייבערשטן.

וועגן פארן קיין יבניאל; רעדט שייך צו אייערע עלטערן, זאגט זיי: "טייערע טאטע, טייערע מאמע, איך האב אסאך חיזוק פון ברסלב און איך וויל זייער שטארק פארן קיין יבניאל צו מוהרא"ש'ס ציון אויסבעטן א שידוך"; אז איר וועט רעדן שייך וועט איר פועל'ן.

נעמט אן דעם כלל אין אייער לעבן: יעדע זאך קען מען פועל'ן אויב מען רעדט שייך, הארציג און ווייך. אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי טו, א): "מִעֲנָה רַךְ, יָשִׁיב חֲמָה", דער וואס רעדט שיינע רייד נעמט אוועק כעס; אז מען רעדט שיינע ווערטער נאכאמאל און נאכאמאל, פועל'ט מען ביים סוף.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז אלע פון אייך זאלן בקרוב טרעפן אייערע שידוכים].

ווי אזוי זאל איך אויסשטעלן מיין נסיעה קיין אומאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח אויף די חיזוק יומי, ס'איז מחיה נפשות.

איך בין א פרוי פון ארץ ישראל, איך דארף באקומען בקרוב א סומע געלט, און איך האב דאס באשטימט צו פארן דערמיט אויף א נסיעה קיין אומאן, איך האב שוין זוכה געווען צו זיין דריי מאל אין אומאן, און צוויי מאל אויך ביי אנדערע קברי צדיקים, אין שטאט ברסלב, בארדיטשוב, מעזעביזש, און נאך.

מיין שאלה איז ווי אזוי איך זאל דאס מאל אויסשטעלן מיין נסיעה קיין אומאן, זאל איך זוכן דוקא א נסיעה וואס בלייבט אויף אויף שבת אין אומאן? און אפשר לוינט זיך צו פארן אויף א נסיעה וואס וועט זיין שפעטער וואס נעמט אריין אויך צו פארן צו נאך קברי צדיקים, נישט נאר צום רבינ'ס ציון?

י"שר כח

תשובה :

**בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרשת ויחי, י' טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחי'.**

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מיר קענען זיך נישט פארשטעלן ווי גרויס עס איז דער זכות צו זיין ביים רבינ'ס ציון.

דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה האט געזאגט: "הגם דער עונש פון גלגול איז זייער א גרויסער עונש, עד כדי כך אז דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תמו) א מענטש זאל זיך עקשנען אויבן אין הימל ביים בית דין של מעלה און זאגן: 'עקט מיט מיר דא, איך וויל נישט דעם עונש פון גלגול', מיט דעם אלעם, אויב מען וועט מיר געבן די מעגליכקייט נאכאמאל צו קומען צום רבינ'ס ציון וועל איך ענדערש אראפ קומען נאכאמאל אויף דער וועלט, אבי צו זיין ביים הייליגן רבינ'ס ציון (ע"ן אשר בנחל, סימן תרעה)".

אז איר האט די מעגליכקייט צו זיין אין אומאן אויף א שבת איז דאס זייער א גרויסע זאך; דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן רצו): "השבתים ששוכתים אצלי הם גדולים וטובים יותר משבעה פעמים תענית משבת לשבת", אז מען קומט צו מיר אויף שבת איז דאס גרעסער און בעסער פון פאסטן זיבן מאל משבת לשבת; דאס גייט אויך אן היינטיגע צייטן - סיי ווען מען איז אין אומאן אויף שבת און סיי ווען מען קומט זיך צוזאם מיט אנשי שלומינו און מען איז זיך מחזק און מחי' מיט די ווערטער און עצות פון הייליגן רבי'ן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איך האלט זיך ערליך, און איך פאל דורך, וואס מיינט דאס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך דאנקען דעם ראש ישיבה שליט"א פאר אלע דרשות און קונטרסים, און אויף אלעס. דעם פארגאנגענעם יום טוב פסח, איז די טעג פון ב'ין הזמנים, האב איך באקומען א קונטרס "הייליגע אויגן", און דאס האט מיר זייער מערער געווען און מחזק געווען, און פון דעמאלט האב איך ב"ה קיין איין מאל נישט פונם געווען בבית.

אבער ס'איז יא געווען עטליכע מאל זייט דעמאלט וואס איך בין דורכגעפאלן מיט מקרה לילה רחמנא ליצלן, און אויך אום יום כיפור, און איך קען נישט טראכטן פון וואס דאס קומט. אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר זאגן וואס איך דארף טון? וואס מאנט דער אייבערשטער פון מיר?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פּרַשַׁת וַיַּחֲיוּ, י"א טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס א מענטש פאלט אראפ אין מקרה לילה קומט פון ארום גיין שטענדיג דערביטערט. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קסט): ווען א מענטש איז פרייליך וועט אים דער אייבערשטער אליינס אפהיטן פון 'פגם הברית', ווייל די עבירה פון פגם הברית רחמנא ליצלן קומט נאר פון עצבות, דערביטערניש און דעפרעסיע, אזוי ווי מען זעט אז די קליפה (לילי"ת די נוקבא פונעם ס"מ) וואס מאכט דעם מענטש זינדיגן מיט די עבירה ווערט אזוי אנגערופן, ווייל דאס איז א לשון פון יללה - וויינען.

אז דו פּרעגסט: "וואס מאנט דער אייבערשטער פון מיר?" זאג איך דיר אז דער אייבערשטער מאנט נאר איין זאך פון דיר: "דו זאלסט זיין פרייליך", בפרט בשעת דו טוסט א מצוה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות שמחה, סימן א) אז ווען א מענטש טוט א מצוה בשמחה, ער פריידט זיך מיט די מצוה, ווייזט ער מיט דעם אז זיין הארץ איז ריין.

די הייליגע חכמים דערציילן (ברכות ט:): אז רבי אלעא האט געזאגט פאר עולא: ווען דו גייסט ארויף קיין ארץ ישראל זאלסטו באגרסן מיין ברודער רב ברונא, "דאדס גדול הוא", ווייל ער איז א גרויסער מענטש, "ושמח במצות", און ער פריידט זיך מיט די מצוות וואס ער טוט. "זימנא חדא סמך גאולה לתפלה ולא פסיק חוכא מפומיה פוליה

יִמָּא, אֵיין מָאל האַט עַר זוכָה גְעוֹרען מְקַיִים צו זײַן די הַלְכָה פֿון סוּמָךְ זײַן גְאוּלָּה לְתַפִּילָה און זײַן שְׁמײַכל איז אים נישט אַראָפּ פֿון פֿנים אַ גאַנצן טאַג; דאַס איז אַן אָדעם גְדוּל, דְּעֵר וואָס פֿרײַדט זײַךְ מיט די מְצוּת וואָס עַר טוט און מיט יַעֲדֵע נְקוּדָה טוֹכָה, ווי סְמִיכוּת גְאוּלָּה לְתַפִּילָה האַט עַר זײַךְ גְעפֿרײַדט אַ גאַנצן טאַג.

בְּאֵמֶת פֿרָעגן אַלע אויף די מַעֲשֵׂה (עײַן תּוֹסֶפֶת, דבור הַמַּתְחִיל "כֹּל"): יַעֲדֵעֵר אֵיז דאָךְ סוּמָךְ גְאוּלָּה לְתַפִּילָה, וואָס איז די רְבוּתָא פֿון רַב בְּרוּנָא "דְּלֵא פְּסִיק חוּקָא מִפּוּמִיָּה כּוּלִיָּה יִמָּא?!" נָאר דער הײליגער רַבִּי זַאָגט (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן א') אויף דָעם וואָס חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנֶם לְבִרְכָה זַאָגן (בְּרִכוֹת י'): אַז חֲזַקִּיהוּ הַמְּלָךְ האַט סוּמָךְ גְעוֹרען גְאוּלָּה לְתַפִּילָה, זַאָגט דער רַבִּי אַז די פֿשֶׁט איז: "שְׁגָאֵל אֶת הַתַּפִּילָה מִן הַגְּלוּת", עַר האַט אויסגעלײַזט די תַּפִּילָה פֿון גְלוּת; עַר האַט מְגַלָּה גְעוֹרען די זַאָךְ פֿון תַּפִּילָה אַז מְעַן קָען אַרויס גײַן פֿון אַלע פֿראַבלעמען דוּרְךְ רַעַן צום אײַבערשטן וואָס דוּרְךְ דָעם קָען יַעֲדֵע אײַד זוכָה זײַן צו זײַן גְאוּלָּה. דאַס קָען זײַן פֿשֶׁט וואָס רַבִּי אַלְעָא האַט גְעזאַגט פֿאַר עוּלָא, "זִמְנָא חֲדָא סְמַךְ גְאוּלָּה לְתַפִּילָה, וְלֵא פְּסִיק חוּקָא מִפּוּמִיָּה כּוּלִיָּה יִמָּא", עַר האַט זײַךְ גְעפֿרײַדט אַ גאַנצן טאַג ווייל עַר האַט גְעֵהאַט די זַאָךְ פֿון תַּפִּילָה, דאַס מײַנט אַז עַר האַט סוּמָךְ גְעוֹרען גְאוּלָּה לְתַפִּילָה.

דְּער עֵיקָר אויף וואָס מְעַן דאָרף בְּעֵטָן דָעם אײַבערשטן איז אויף שְׁמַחָה. ווייל אַלע צְרוּת און יְסוּרִים וואָס מְעַנְטֶשֶׁן גײַען אַרײַבער איז נָאר ווייל מְעַן איז נישט פֿרײַליך; שְׁמַחָה איז דער וועג אַרויס צו גײַן פֿון אַלע צְרוּת און אַלע עֲבִירוֹת, שְׁמַחָה הײלֵט אויס אַ מְעַנְטֶשׁ און עַס נְעַמֵט אַרויס דָעם מְעַנְטֶשׁ פֿון זײַנע צְרוּת. אַזוי ווי עַס שְׁטײט (ישַׁעְיָהוּ נָה, יב): "כִּי בְשִׂמְחָה תִּצְאוּ", דְּעֵרײַבער זַאָלְסְטוּ אַסאַךְ בְּעֵטָן אויף שְׁמַחָה וועסטוּ זוכָה זײַן צו זײַן פֿרײַליך.

אײַךְ הָאָךְ אַז די פֿאַר ווערְטער וועט דיר מְחַזֵּק זײַן אַז דוּ זַאָלְסְט קֵענען דײַנען דָעם אײַבערשטן מיט אַ פֿרײַליכקײט, וועסטוּ ניצול ווערן פֿון אַלעם שְׁלַעכְטֶס.

...